

Skatteministeriet
Udkast

J. nr. 2018 - 495

Forslag
til
Investorfradragslov

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Personer, der er skattepligtige efter kildeskatteloven, kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage investeringer i visse små og mellemstore selskaber efter reglerne i denne lov (investorfradrag).

Betingelser vedrørende investeringen

§ 2. Det er en betingelse for investorfradrag, at den skattepligtige ved investeringen:

- 1) Erhverver aktier i et målselskab som nævnt i § 3 (direkte erhvervelse).
- 2) Ved kontant indskud erhverver andele i en investorfradragsfond, der skal anvende indskudte midler til erhvervelse af aktier i målselskaber som nævnt i § 3, og som på tidspunktet for erhvervelsen af andelene enten forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde med tilladelse i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller er en selvforvaltende investorfradragsfond med tilladelse i henhold til samme lov (indirekte erhvervelse).

Stk. 2. Ved direkte og indirekte erhvervelse af aktier i et målselskab skal aktierne i selskabet erhverves mod fuld kontant betaling ved:

- 1) Tegning af aktier i forbindelse med stiftelsen eller en senere kapitalforhøjelse.
- 2) Erhvervelse af allerede udstedte aktier i et selskab, der ikke tidligere har drevet erhvervsmæssig virksomhed, og hvis egenkapital fra stiftelsen har henstået som et ubehæftet kontant indestående i et pengeinstitut.

Stk. 3. Det er en betingelse for investorfradrag, at:

- 1) den skattepligtige inden udløbet af det kalenderår, hvor en direkte eller indirekte erhvervelse er foretaget, skriftligt giver oplysning til målselskabet henholdsvis investorfradragsfonden om, at der vil blive foretaget investorfradrag for investeringen,
- 2) den skattepligtige samtidig oplyser målselskabet henholdsvis investorfradragsfonden om, i hvilket omfang fradraget ønskes taget, og at
- 3) målselskabet eller investorfradragsfonden foretager indberetning efter skatteindberetningslovens § 29 a eller § 29 b.

Betingelser vedrørende målselskabet

§ 3. Som målselskab anses et selskab, der opfylder følgende:

- 1) Selskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller er et tilsvarende udenlandsk selskab, som er omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og som er hjemmehørende i et EU-/EØS-land, på Færøerne, i Grønland eller i en stat, hvis kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.
- 2) Selskabet befinder sig i en opstarts- eller vækstfase som nævnt i stk. 2, medmindre der er tale om en opfølgende investering som nævnt i stk. 4.
- 3) Selskabets virksomhed består ikke i overvejende grad i passiv kapitalanbringelse som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6.
- 4) Selskabet beskæftiger under 250 personer og har en årlig omsætning på højst 50 mio. euro eller en samlet årlig balance på højst 43 mio. euro. Opgørelsen af antal beskæftigede og den årlige omsætning og balance sker på baggrund af bilag 1 i Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.
- 5) Selskabets aktier er ikke optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.
- 6) Selskabet har ikke i de seneste 3 år foretaget udlodninger eller ydet vederlag ved opkøb af egne aktier eller tilskud omfattet af selskabsskattelovens § 31 D, der samlet overstiger selskabets regnskabsmæssige resultat efter skat i de seneste 3 regnskabsår.
- 7) Selskabet er ikke kriseramte som defineret i Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01).
- 8) Selskabet har ikke undladt at efterkomme et krav om tilbagebetaling af støtte, som Europa-Kommissionen ved en tidligere afgørelse har erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked.

Stk. 2. Selskabet anses at befinde sig i en opstartsfasen som nævnt i stk. 1, nr. 2, hvis det har været aktivt på et marked i mindre end 7 år efter sit første kommercielle salg. Selskabet anses for at være i en vækstfase som nævnt i stk. 1, nr. 2, hvis det har brug for et første kapitalindskud, som er større end 50 pct. af den gennemsnitlige årsomsætning i de foregående 5 år, beregnet på grundlag af en forretningsplan, der er udarbejdet med henblik på at trænge ind på et nyt produktmarked eller geografisk marked.

Stk. 3. Selskabet anses for at have været aktivt på et marked i mindst 7 år efter stk. 2, 1. pkt., hvis det har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, og det

indskydende selskab foretog sit første kommercielle salg for mindst 7 år siden. Er aktiver, som selskabet har modtaget ved en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, indgået i flere successive skattefrie omstruktureringer efter fusionsskatteloven, skal bedømmelsen af, hvornår det første kommercielle salg er foretaget, ske i forhold til det første selskab, der med hensyn til de pågældende aktiver var indskydende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

Stk. 4. Selskabet anses for at have været aktivt på et marked i mindst 7 år efter stk. 2, 1. pkt., hvis et datterselskab, hvori selskabet direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen m.v., har været aktivt på et marked i mindst 7 år. Er der aktuelle planer om, at selskabet direkte eller indirekte skal erhverve mindst 25 pct. af aktiekapitalen m.v. i et selskab, anses sidstnævnte selskab for et datterselskab ved bedømmelsen efter 1. pkt.

Stk. 5. Selv om selskabet ikke befinder sig i en opstarts- eller vækstfase som nævnt i stk. 2, kan et selskab anses for målselskab ved direkte eller indirekte erhvervelse af aktier, der sker som opfølgning på en direkte eller indirekte erhvervelse af aktier i selskabet, som oprindeligt er foretaget på et tidspunkt, hvor selskabet ifølge en erklæring afgivet i medfør af § 5 opfyldte betingelserne i stk. 1, og muligheden for at foretage opfølgende investeringer indgik i den oprindelige forretningsplan.

§ 4. Målselskabet må højst modtage kapitalindskud, hvori indgår aktier tegnet af investorfradragfonde, eller som danner grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, for et samlet beløb på 15 mio. euro. Ved erhvervelse af aktier omfattet af § 2, stk. 2, nr. 2, medregnes den samlede anskaffelsessum ved opgørelsen af grænsen efter 1. pkt., når erhvervelsen helt eller delvis foretages af investorfradragfonde eller danner grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse.

§ 5. En godkendt revisor skal forud for erhvervelse af aktier omfattet af § 2, stk. 2, nr. 2, eller gennemførelsen af kapitalindskud, der foretages af investorfradragfonde, eller som kan danne grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, afgive erklæring med høj grad af sikkerhed om, at selskabet opfylder betingelserne i § 3, og at den i § 4 omtalte grænse ikke vil blive overskredet ved erhvervelsens eller kapitalinskuddets gennemførelse. Erklæringen indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for 2 uger efter erhvervelsen eller i forbindelse med anmeldelsen af stiftelsen eller kapitalinskuddet, og den må ikke være afgivet mere end 2 uger før erhvervelsen, stiftelsesdokumentets underskrivelse eller afholdelsen af den generalforsamling, hvor kapitalinskuddet vedtages.

Stk. 2. Såfremt der i forbindelse med et kapitalindskud omfattet af stk. 1, 1. pkt., er udarbejdet en forretningsplan, hvori indgår en mulighed for at foretage opfølgende investeringer som nævnt i § 3, stk. 4, skal denne forretningsplan indsendes til Erhvervsstyrelsen sammen med den i stk. 1 nævnte erklæring. Ved opfølgende investeringer skal revisorerklæringen efter stk. 1 indeholde en redegørelse for de omstændigheder, der begrundes, at muligheden for investeringen må anses for at indgå i den i 1. pkt. omtalte forretningsplan.

Betingelser vedrørende investor

§ 6. Der kan ikke foretages investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, hvis den skattepligtige eller dennes nærtstående direkte eller indirekte ejer eller har ejet aktier i målselskabet i det indkomstår, hvor investeringen foretages, eller i de 2 forudgående indkomstår. Dette gælder dog ikke, hvis der er tale om en opfølgende investering omfattet af § 3, stk. 4.

Stk. 2. Der kan ikke foretages investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, hvis den skattepligtige eller dennes nærtstående i det indkomstår, hvor investeringen foretages, eller i de 2 forudgående indkomstår overdrager eller har overdraget aktiver til målselskabet. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved overdragelse af aktiver til målselskabet fra et selskab m.v., hvori den skattepligtige er hovedaktionær som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4.

Stk. 3. Der kan ikke foretages investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, hvis målselskabet i det indkomstår, hvor investeringen foretages, eller i de to forudgående indkomstår er eller har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven, og den skattepligtige eller dennes nærtstående i samme periode direkte eller indirekte ejer eller har ejet aktier i det indskydende selskab eller overdrager eller har overdraget aktiver til det indskydende selskab. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved overdragelse af aktiver til det indskydende selskab fra et selskab m.v., hvori den skattepligtige er hovedaktionær som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4.

Stk. 4. Som nærtstående ved anvendelsen af stk. 1-3 anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.

Opgørelse af investorfradrag

§ 7. Investorfradraget opgøres på grundlag af den skattepligtiges anskaffelsessum efter aktieavancebeskatningsloven for aktier som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, og andele som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 2. Fradraget udgør anskaffelsessummen ganget med 0,59, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved direkte erhvervelse af aktier som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, kan fradraget højst beregnes på grundlag af en anskaffelsessum på 400.000 kr. i hvert af indkomstårene 2019-2022 og 800.000 kr. i 2023 og senere indkomstår. Ved indirekte erhvervelse af aktier ved erhvervelse af andele i investorfradragfonde som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 2, kan fradraget højst beregnes på grundlag af en anskaffelsessum på 125.000 kr. i hvert af indkomstårene 2019-2022 og 250.000 kr. i 2023 og senere indkomstår.

Genbeskatning

§ 8. I de i §§ 9-11 nævnte tilfælde skal den skattepligtige genbeskattes af tidligere foretagne investorfradrag i det indkomstår, hvori den omstændighed, der udløser genbeskatningen, er indtruffet. Ved genbeskatningen medregnes investorfradraget med tillæg af 3 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori fradraget er foretaget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori genbeskatningen skal ske, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Beskatningen efter stk. 1 sker med satserne for kommunal indkomstskat og kirkeskat for det indkomstår, hvori den omstændighed, der udløser genbeskatningen, er indtruffet. For skattepligtige, der svarer skat efter personskattelovens § 8 c, anvendes beskatningsprocenten efter personskattelovens § 8 c i stedet for satsen for kommunal indkomstskat.

§ 9. Der skal ske genbeskatning efter § 8, i det omfang den skattepligtige senest 3 år efter erhvervelsen afstår aktier som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, eller andele som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 2, der har dannet grundlag for investorfradrag.

Stk. 2. Aktier eller andele anses ved anvendelsen af stk. 1 for afstået, hvis de ophører med at være omfattet af dansk beskatningsret af anden grund end den skattepligtiges død.

Stk. 3. Ved afgørelsen af, om de afståede aktier eller andele i investorfradragfonde har dannet grundlag for investorfradrag, anses de sidst afståede aktier eller andele for at have dannet grundlag for fradraget, når den skattepligtige ejer aktier eller andele med samme rettigheder erhvervet på samme tidspunkt. Ejer den skattepligtige aktier eller andele med samme rettigheder erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de først erhvervede aktier eller andele for de først afståede.

Stk. 4. Der sker ikke genbeskatning efter stk. 1, hvis den skattepligtige afstår samtlige aktier i et målselskab eller samtlige andele i en investorfradragfond, og aktiernes eller andelenes afståelsessum med tillæg af modtagne udbytter vedrørende de pågældende aktier eller andele ikke overstiger 50 pct. af aktiernes eller andelenes anskaffelsessum.

Stk. 5. Hvis der afstås aktier eller andele som nævnt i stk. 1, skal den skattepligtige give told- og skatteforvaltningen oplysning herom inden udløbet af oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13, for det indkomstår, hvori afståelsen er sket.

§ 10. Der skal ske genbeskatning efter § 8, hvis den skattepligtige eller dennes nærtstående som nævnt i § 6, stk. 4, inden for 3 år efter erhvervelsen af aktier, der har dannet grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, overdrager aktiver til målselskabet. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved overdragelse af aktiver til målselskabet fra et selskab m.v., hvori den skattepligtige er hovedaktionær som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis målselskabet inden for 3 år efter den skattepligtiges erhvervelse af aktier, der har dannet grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, er modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven, og den skattepligtige,

dennes nærtstående som nævnt i § 6, stk. 4, eller et selskab m.v., hvori den skattepligtige er hovedaktionær som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, har overdraget aktiver til det indskydende selskab.

Stk. 3. Skal der ske genbeskatning efter stk. 1 eller 2, skal den skattepligtige give told- og skatteforvaltningen oplysning herom inden udløbet af oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13, for det indkomstår, hvori genbeskatning skal ske.

§ 11. Der skal ske genbeskatning efter § 8, hvis virksomheden i et målselskab, hvori den skattepligtige har erhvervet aktier, der har dannet grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, inden for 3 år efter erhvervelsen i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6.

Ikrafttræden m.v.

§ 12. Loven træder i kraft den 1. februar 2019.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med den 1. januar 2019.

§ 13. I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017 og § 7 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 29 indsættes:

»**§ 29 a.** Selskaber skal årligt foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om investeringer, der danner grundlag for investorfradrag som nævnt i investorfradragsslovens § 2, stk. 1, nr. 1, og som selskabet har modtaget oplysning om som nævnt i investorfradragsslovens § 2, stk. 3, samt om investeringer foretaget af investorfradragssfonde.

Stk. 2. Indberetninger efter stk. 1 skal for hver investor, der har foretaget en investering, der danner grundlag for investorfradrag som nævnt i investorfradragsslovens § 2, stk. 1, nr. 1, omfatte følgende oplysninger:

- 1) Identifikation af den, der foretager indberetningen.
- 2) Identifikation af investor.
- 3) Oplysning om de aktier, der danner grundlag for investorfradrag, og om aktiernes anskaffelsestidspunkt og -sum.
- 4) Oplysning om hvorvidt investor har ejet aktier i selskabet inden for en periode på 3 år forud for investeringen.

Stk. 3. Indberetninger efter stk. 1 skal desuden omfatte oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af stk. 1, når dette beløb overstiger

500.000 euro.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning efter stk. 1-3 og om offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 3 samt af oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for investeringen.

§ 29 b. Investorfradragsfonde skal årligt foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om investeringer som nævnt i investorfradragslovens § 2, stk. 1, nr. 2, der danner grundlag for investorfradrag, og som fonden har modtaget oplysning om som nævnt i investorfradragslovens § 2, stk. 3.

Stk. 2. Indberetninger efter stk. 1 skal for hver investor omfatte følgende oplysninger:

- 1) Identifikation af den, der foretager indberetningen.
- 2) Identifikation af investor.
- 3) Oplysning om de andele, der danner grundlag for investorfradrag, og om andelenes anskaffelsestidspunkt og -sum.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning efter stk. 1 og 2.«

2. I § 54, *stk. 1*, indsættes efter »26-28,«: »29 a og b,«.

§ 14. I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juli 2016, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 5 i lov nr. 665 af 8. juni 2017 og senest ved § 6 i lov nr. 706 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 1*, indsættes som *nr. 51* og *52*:

»51) Investorfradragsfond: En alternativ investeringsfond, der overholder betingelserne i afsnit VIII a, og

- a) hvis formål er at skabe et afkast til investorfradragsfondens investorer ved investeringer i selskaber, der opfylder betingelserne i investorfradragsloven for investorfradragsfondes investering i målselskaber,
- b) hvis vedtægter eller fondsbestemmelser angiver, at fonden er en investorfradragsfond, og
- c) som har udpeget en forvalter, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, eller som har tilladelse til at være en selvforvaltende investorfradragsfond.«

»52) Målselskab: Et selskab, der opfylder betingelserne i § 3 i investorfradragsloven.«

2. § 6, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Tærskelværdierne i stk. 1 finder ikke anvendelse for virksomheder, der forvalter en eller flere kapitalforeninger, for virksomheder, der forvalter en eller flere investorfradragsfonde, og for selvforvaltende investorfradragsfonde, idet disse uanset værdien af aktiverne skal have tilladelse af

Finanstilsynet til at forvalte alternative investeringsfonde eller til at være en selvforvaltende investorfradragfond.«

3. Efter § 154 indsættes:

»Afsnit VIII a
Særlige regler for investorfradragfonde

Kapitel 23 a
Investorfradragfonde

§ 154 a. Kun investorfradragfonde kan og skal i deres navn benytte betegnelsen investorfradragfond.

Stk. 2. Det skal fremgå af investorfradragfondens vedtægter eller fondsbestemmelser, at investorfradragfondens investeringspolitik er at investere i små og mellemstore selskaber, som opfylder betingelserne i investorfradragloven for investorfradragfondes investering i målselskaber.

§ 154 b. Hvis investorfradragfonden er etableret som en åben fond, skal minimum 70 pct. af hvert kapitalindskud i fonden være investeret i målselskaber inden for 1 år efter, at fonden har modtaget indskuddet. Hvis fonden er etableret som en lukket fond, skal minimum 70 pct. af den indskudte kapital i fonden være investeret i målselskaber inden for 1 år efter fondens tegningsperiode er udløbet. Fondens skal ændre investeringspolitik og navn eller afvikles, hvis kravene i henholdsvis 1. eller 2. pkt. ikke er opfyldt.

Stk. 2. En investorfradragfond må højst placere 15 pct. af sin indskudte kapital i ét målselskab ved den første investering i målselskabet. En investorfradragfond kan uanset 1. pkt. foretage opfølgende investeringer i målselskabet. En opfølgende investering kan tidligst foretages 6 måneder efter den første investering i målselskabet. Investorfradragfonden skal på tidspunktet for den opfølgende investering i målselskabet have investeret minimum 30 pct. af sin indskudte kapital i minimum 4 andre målselskaber.

Stk. 3. Den del af den indskudte kapital, som ikke er investeret i målselskaber, skal placeres i aktiver, som er angivet i 2. pkt. Efter 1 år fra investorfradragfonden er registreret hos

Finanstilsynet, kan højst 30 pct. af den indskudte kapital i investorfradragfonden være placeret i

- 1) aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked,
- 2) andele i kollektive investeringsordninger, som er omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v., og som er optaget til handel på et reguleret marked, eller
- 3) indskud i et kreditinstitut med vedtægtsmæssig hjemsted i et land inden for Den Europæiske

Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et tredjeland, hvis kreditinstitutter er underlagt og følger tilsynsregler, som Finanstilsynet anser for at være mindst lige så strenge som EU-reguleringen. Disse indskud skal være på anfordringsvilkår eller kunne trækkes tilbage eller forfalde inden for højst 12 måneder.

Stk. 4. En investorfradragsfond må ikke yde lån til eller stille garanti for tredjemand.

Stk. 5. En investorfradragsfond må ikke optage lån.

§ 154 c. De målselskaber, som investorfradragsfonden investerer i, må ikke have snævre forbindelser med hinanden.«

4. I § 190, stk. 1, ændres »og § 149, stk. 1, 2. pkt.,« til »§ 149, stk. 1, 2. pkt., og §§ 154 a-154 c«.

§ 15. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 1.1. Lovforslagets formål og baggrund*
- 2. Lovforslagets indhold*
- 2.1. Gældende ret*
- 2.2. Lovforslaget*
- 2.2.1. Investorfradrag*
- 2.2.2. Indberetning og kontrol*
- 2.2.3. Investorfradragsfonde*
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 5. Administrative konsekvenser for borgere*
- 6. Miljømæssige konsekvenser*
- 7. Forholdet til EU-retten*
- 8. Hørte myndigheder og organisationer*
- 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 12. november 2017 aftale om en række erhvervs- og iværksætterinitiativer. Forslaget har til formål at udmønte en del af denne aftale. Aftalen har til formål at forbedre erhvervsvilkårene i Danmark. Aftalen skal sikre, at der skabes vækst og udvikling i hele Danmark ved bl.a. at gøre det mere attraktivt at drive virksomhed samt via en reduktion af de administrative byrder. Det er centralt, at danske virksomheder har det bedste grundlag for at være internationalt konkurrencedygtige og for at udvikle og udnytte nye, innovative løsninger.

Dette lovforslag har til formål at udmønte den del af aftalen, der indebærer, at der indføres et investorfradrag med henblik på at styrke iværksætterkulturen i Danmark.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med dette lovforslag er at styrke iværksætterkulturen i Danmark. Små og mellemstore unoterede virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase, skal have lettere adgang til risikovillig kapital.

Baggrunden er, at disse vækst- og iværksættervirksomheder kan have svært ved at skaffe risikovillig kapital.

Derfor indføres et investorfradrag for personer, der investerer i visse små og mellemstore noterede virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase. Investorfradraget vil kunne lempe beskatningen af de midler, der investeres, og vil gøre det mere attraktivt at investere i de pågældende iværksættervirksomheder, der herved får lettere ved at tiltrække kapital.

Investorfradraget giver personer, der investerer direkte i de omfattede virksomheder, mulighed for årligt at fradrage halvdelen af investeringer for op til 400.000 kr. i hvert af indkomstårene 2019-2022 og halvdelen af investeringer for op til 800.000 kr. i indkomståret 2023 og frem.

Lovforslaget skal også gøre det muligt for personer at få investorfradrag og dermed en lempeligere beskatning af de investerede midler ved indirekte investering i små og mellemstore noterede virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase. Med lovforslaget foreslås det at indføre en særlig type alternativ investeringsfond, en investorfradragsfond, hvis investeringspolitik er at investere i denne type virksomheder. Investorfradragsfonde skal enten forvaltes af en forvalter, der har fået tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde af Finanstilsynet, eller have fået tilladelse som en selvforvaltende investorfradragsfond af Finanstilsynet.

Ved indirekte investering gennem investorfradragsfonde vil halvdelen af investeringer for op til 125.000 kr. kunne fradrages i hvert af indkomstårene 2019-2022, mens der i indkomståret 2023 og frem vil være fradrag for halvdelen af investeringer for op til 250.000 kr.

Både ved direkte og indirekte investering gives fradraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, dvs. som et såkaldt ligningsmæssigt fradrag. Fradraget udformes, så det får en skatteværdi på 30 pct. i en gennemsnitskommune.

Investorfradraget indebærer statsstøtte til små og mellemstore virksomheder. Forslaget er udformet under hensyntagen til Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter EU's gruppefritagelsesforordning), herunder forordningens artikel 21 om risikofinansieringsstøtte til små og mellemstore virksomheder. Ordninger, der overholder betingelserne i forordningen, kan sættes i kraft uden forudgående anmeldelse til og godkendelse fra Kommissionen.

En række af de krav, der efter forslaget skal være opfyldt, for at der kan opnås investorfradrag, har således deres baggrund i de krav, der gælder for statsstøtteordninger omfattet af forordningen.

2. Lovforslagets indhold

2.1 Gældende ret

Kapitalindskud i aktie- og anpartsselskaber er formue-, anlægs- eller etableringsudgifter, der ikke er fradragsberettigede efter statsskattelovens § 6. Det gælder både indskud ved stiftelsen af et selskab og ved senere kapitalforhøjelser.

Der er etableret visse særlige beskatningsordninger, der har til formål at lette mulighederne for, at fysiske personer etablerer virksomhed i selskabsform.

Lov om skattefri virksomhedsomdannelse giver selvstændigt erhvervsdrivende personer mulighed for at omdanne en personligt ejet virksomhed til et aktie- eller anpartsselskab, uden at dette medfører, at der udløses beskatning af fortjeneste eller tab på virksomhedens aktiver og passiver i forbindelse med omdannelsen. De aktier eller anparter, som erhverves ved omdannelsen, anses for erhvervet for et beløb, der svarer til den skattemæssige værdi af virksomhedens aktiver og passiver på omdannelses tidspunktet. Loven tilvejebringer ikke et særligt skattemæssigt incitament til selskabsstiftelser, men sikrer, at de af loven omfattede omdannelser kan gennemføres, uden at de i sig selv udløser en beskatning.

Lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto giver mulighed for ved anvendelse af indskudsmulighederne efter loven at opnå en skatteudskydelse, hvorved det er muligt at spare fordelagtigt op til en senere etablering af virksomhed enten i personligt regi eller i selskabsform ved køb af aktier eller anparter.

I medfør af loven kan fysiske personer årligt hensætte en procentdel af deres lønindtægt eller overskud på en særskilt konto eller i et særskilt obligationsdepot med fradragsret for det hensatte beløb enten som et ligningsmæssigt fradrag (etableringskonto) eller som et fradrag i den personlige indkomst (iværksætterkonto). Hvis de indskudte midler senere hæves ved etablering af virksomhed i personligt regi, anvendes beløbet helt (iværksætterkonto) eller delvist (etableringskonto) til nedsættelse af virksomhedens afskrivningsgrundlag eller til reduktion af fradragsberettigede driftsudgifter. Anvendes de hævdede beløb til køb af aktier eller anparter, genbeskattes henholdsvis 5 pct. (etableringskonto) og 10 pct. (iværksætterkonto) af beløbet som personlig indkomst hvert år i 10 år regnet fra hævnings tidspunktet. Denne genbeskatning har til hensigt så vidt muligt at sidestille den situation, hvor personen starter virksomhed i selskabsform, med den situation, hvor personen starter personligt drevet virksomhed.

Det er en betingelse for anvendelsen af de indskudte beløb, at den skattepligtige eller dennes

ægtefælle i det år, beløbet anvendes, og det følgende indkomstår deltager i erhvervsvirksomheden med en personlig arbejdsindsats i ikke uvæsentligt omfang, hvilket vejledende er 50 timer månedligt. Kravet skal også være opfyldt, hvis kontohaveren eller dennes ægtefælle vælger at anvende indskudte beløb til etablering i selskabsform ved køb af aktier eller anparter. Den mulighed for skatteudskydelse, som kan opnås ved indskud på etablerings- eller iværksætterkonti, kan derfor ikke benyttes af personer, der udelukkende indskyder kapital.

En alternativ investeringsfond er en kollektiv investeringsenhed eller investeringsafdelinger deraf, som rejser kapital fra en række investorer med henblik på at investere den i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til fordel for disse investorer og ikke skal have tilladelse i henhold til reglerne i UCITS-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer), jf. § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herefter FAIF-loven.

Forvaltere af alternative investeringsfonde er reguleret i FAIF-loven. Forvaltere af alternative investeringsfonde skal enten registreres eller søge om tilladelse hos Finanstilsynet. Efter § 11 i FAIF-loven skal virksomheder, som forvalter aktiver, der overstiger de tærskelværdier, som er fastsat i § 6, stk. 1, i FAIF-loven, søge om tilladelse hos Finanstilsynet til at forvalte alternative investeringsfonde. Virksomheder, som har tilladelse efter § 11 i FAIF-loven til at forvalte alternative investeringsfonde, er under tilsyn af Finanstilsynet. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er forpligtet til at søge om tilladelse hos Finanstilsynet, skal alene registreres hos Finanstilsynet, jf. § 9 i FAIF-loven, og er ikke underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det følger af § 6, stk. 1, at virksomheder, der forvalter en eller flere alternative investeringsfonde, skal have tilladelse af Finanstilsynet, såfremt aktiverne i de alternative investeringsfonde sammenlagt overstiger en værdi svarende til 100 mio. euro. Grænsen udgør dog 500 mio. euro, såfremt virksomheden udelukkende forvalter alternative investeringsfonde, der ikke har gearret sine investeringer, og ingen investorer i fondene har ret til at blive indløst i en periode på minimum 5 år efter datoen for den oprindelige investering i hver af fondene.

Tærskelværdierne i § 6, stk. 1, gælder ikke for forvaltere af kapitalforeninger, jf. § 6, stk. 4, i FAIF-loven, da disse altid skal have tilladelse.

En alternativ investeringsfond har mulighed for at være selvforvaltende. En alternativ investeringsfond er selvforvaltende, hvis den ikke har indgået en aftale om at blive forvaltet af en forvalter af alternative investeringsfonde, der er meddelt tilladelse eller er registreret som forvalter

hos Finanstilsynet. Selvfølgelig er alternative investeringsfonde omfattet af bestemmelserne i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med de fornødne tilpasninger.

FAIF-loven indeholder ingen særlige regler om alternative investeringsfonde, der har til formål at investere i unoterede opstarts- eller vækstvirksomheder.

2.2. Lovforslaget

2.2.1. Investorfradrag

Det foreslås, at fysiske personer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan opnå et fradrag (investorfradrag) i forbindelse med visse investeringer, hvorved der mod kontantindskud direkte eller indirekte erhverves kapitalandele (herefter aktier) i små eller mellemstore virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase.

En ordning som den foreslåede, hvorefter investorer indrømmes et fradrag ved kapitalindskud i selskaber, udgør en fravigelse af de almindelige skatteretlige regler, hvorefter sådanne kapitalindskud ikke er fradragsberettigede. Det er hensigten, at den særlige skattefordel, som investorerne vil kunne opnå, skal begunstige de selskaber, som modtager kapitalindskuddene, da de i kraft af investorernes skattefradrag vil få lettere ved at tiltrække risikovillig kapital. Ordningen vil derfor indebære statsstøtte til de selskaber, der investeres i.

Europa-Kommissionen har i EU's gruppefritagelsesforordning fastsat regler, hvorefter visse kategorier af statsstøtte kan anses for forenelige med det indre marked og derfor er fritaget for anmeldelsespligten efter traktatens artikel 108, stk. 3.

Artikel 21 i EU's gruppefritagelsesforordning omhandler risikofinansieringsforanstaltninger til gavn for små og mellemstore virksomheder. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at visse små og mellemstore virksomheder som følge af markedssvigt på risikokapitalmarkederne kan have vanskeligt ved at skaffe finansiering til trods for, at de har en god forretningsmodel og gode vækstudsigter. Foranstaltninger omfattet af forordningens artikel 21 kan sættes i kraft uden forudgående anmeldelse til og godkendelse af Kommissionen.

Den foreslåede investorfradragsordning er udformet således, at den opfylder kravene i EU's gruppefritagelsesforordning, herunder de særlige betingelser i forordningens artikel 21.

Det foreslås, at fysiske personer kan opnå investorfradrag, både når de ved kontantindskud direkte erhverver aktier i visse små eller mellemstore selskaber (herefter målselskaber), og når de erhverver andele i en ny form for investeringsfonde, investeringsfradragsfonde, der har til formål at investere i målselskaber.

Forslaget om, at fysiske personer skal kunne opnå investorfradrag ved indirekte investeringer i målselskaber gennem investorfradragsfonde, har til formål at give dem mulighed for at opnå investorfradrag, når de ønsker at investere i målselskaber, men ikke eller kun vanskeligt kan foretage disse investeringer på egen hånd. Det kan f.eks. skyldes, at de pågældende personer ikke har kendskab til de virksomheder, der efterspørger risikovillig kapital, eller at de ikke har den fornødne professionelle indsigt til at vurdere virksomhedernes udviklingspotentiale.

Om investorfradragsfonde henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3. nedenfor.

I overensstemmelse med den politiske aftale, som forslaget udmønter, foreslås det, at fradraget udformes således, at det vil have en skatteværdi på ca. 30 pct. af halvdelen af de investeringer, der ligger inden for maksimale beløbsgrænser, der for hvert af indkomstårene 2019-2022 udgør 400.000 kr. for direkte investeringer i form af erhvervelse af aktier mod kontantindskud og 125.000 kr. for indirekte investeringer i form af erhvervelse af andele i investorfradragsfonde. Endvidere foreslås det, at disse beløbsgrænser sættes op med virkning fra og med indkomståret 2023, således at de herefter udgør 800.000 kr. for direkte investeringer og 250.000 kr. for indirekte investeringer. Om udformningen og beregningen af investorfradraget henvises desuden til forslagets § 7 og bemærkningerne hertil.

Der foreslås en række betingelser, som målselskaberne skal opfylde, hvis direkte eller indirekte erhvervelser af aktier i selskaberne skal kunne danne grundlag for investorfradrag.

Det foreslås, at målselskaber skal være dansk indregistrerede aktieselskaber eller anpartsselskaber, omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, herunder iværksætterselskaber, eller de her i landet hjemmehørende selskaber med begrænset ansvar, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Tilsvarende udenlandske selskaber vil kunne være målselskaber, hvis de udøver erhverv gennem et fast driftssted her i landet, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og det er således ikke muligt at opnå investorfradrag ved investeringer i selskaber, der hverken er fuldt eller begrænset skattepligtige her til landet. Dette er i overensstemmelse med EU-retten, da den foreslåede ordning skal lette adgangen til risikovillig kapital for visse små og mellemstore selskaber, der udøver virksomhed her i landet, jf. herom også bemærkningerne til forslagets § 3, stk. 1, nr. 1.

Det er efter EU's gruppefritagelsesforordning kun investeringer i små og mellemstore virksomheder, der kan være omfattet af forordningens regler om statsstøtte til risikofinansieringsforanstaltninger. Det foreslås derfor, at målselskabet på investeringstidspunktet skal være omfattet af kategorien små eller mellemstore virksomheder, dvs. at selskabet skal

beskæftige under 250 personer, og at det skal have en årlig omsætning på højst 50 mio. euro (svarende til godt 370 mio. DKK) eller en samlet årlig balance på højst 43 mio. euro (svarende til godt 320 mio. DKK). Det er nærmere reguleret i bilag 1 til EU's gruppefritagelsesforordning, der er optrykt som bilag til forslaget, hvordan antallet af beskæftigede og beløbsgrænserne skal opgøres. Det bemærkes, at forslaget er baseret på de EU-retlige regler og de heri anførte beløbsgrænser, der er udtrykt i euro. Herved kan gruppefritagelsesforordningens muligheder for at yde statsstøtte til virksomhederne udnyttes bedst muligt, idet en omregning til danske kroner ville nødvendiggøre, at beløbsgrænserne blev fastsat tilstrækkeligt lavt til, at de EU-retlige beløbsgrænser ikke ville blive overskredet som følge af de udsving, der kan være i kronens kurs i forhold til euroen.

I overensstemmelse med EU's gruppefritagelsesforordning foreslås det endvidere, at målselskabet skal befinde sig i en opstarts- eller vækstfase, dvs. at det enten skal have været aktivt på markedet i under 7 år eller som følge af indtræden på et nyt marked have et kapitalbehov, der mindst svarer til halvdelen af den gennemsnitlige årsomsætning i de seneste 5 år. Det vil dog efter forslaget være muligt at opnå investorfradrag i forbindelse med opfølgende investeringer – dvs. investeringer der har været forudset i forbindelse med en investering foretaget med investorfradrag – selv om selskabet ikke længere er i en opstarts- eller vækstfase.

Det foreslås, at målselskabets aktier på investeringstidspunktet ikke må være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Det bemærkes, at det også indgår i den aftale, der som omtalt ovenfor i afsnit 1 ligger til grund for forslaget, at der indføres en aktiesparekonto, som har til hensigt at styrke aktiekulturen ved at lempe beskattningen ved investering i børsnoterede aktier. Børsnoterede aktier defineres i denne sammenhæng som aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Efter forslaget er det i overensstemmelse med EU's gruppefritagelsesforordning endvidere en betingelse for investorfradrag, at det enkelte målselskab ikke modtager kapitalindskud, der danner grundlag for investorfradrag, med et samlet beløb, der overstiger et loft på 15 mio. euro.

Med henblik på at sikre, at investorfradrag kun indrømmes, hvor målselskabet faktisk har behov for kapital i forbindelse med udøvelse af en reel erhvervsvirksomhed, foreslås det som en yderligere betingelse for fradraget, at målselskabet skal opfylde den såkaldte pengetankregel, hvilket indebærer, at dets virksomhed ikke i det væsentlige må bestå i passiv kapitalanbringelse. Der vil således ikke være mulighed for at foretage indskud i selskaber, der blot placerer den indskudte kapital i f.eks. værdipapirer med et sikkert afkast, hvilket ville skabe en utilsigtet mulighed for kapitalindskud udelukkende med henblik på opnåelse af investorfradrag.

Endelig foreslås det, at målselskabet ikke i de seneste tre år før investeringen må have udloddet

mere end selskabets regnskabsmæssige resultat efter skat. Også denne betingelse har til formål at sikre, at målselskabet faktisk har behov for yderligere risikovillig kapital.

Det foreslås, at en godkendt revisor forud for gennemførelsen af kapitalindskud, der berettiger til investorfradrag, skal afgive en erklæring til Erhvervsstyrelsen om, at selskabet opfylder betingelserne for at kunne anses for målselskab. Revisorerklæringen vil give fysiske investorer grundlag for forud for investeringen at fastslå, om der vil kunne opnås fradrag ved kapitalindskud i selskabet, og den vil også kunne danne grundlag for investorfradragfondes vurdering af, om en investering i selskabet vil være i overensstemmelse med de særlige krav, som efter forslaget vil skulle gælde for sådanne fondes virksomhed, jf. nedenfor i afsnit 2.2.3.

I tilfælde, hvor kravene for at anse selskabet for målselskab er opfyldt, foreslås der visse yderligere betingelser, som skal være opfyldt, for at en privat investor kan opnå investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier.

Det foreslås således, at den skattepligtige eller dennes nærtstående ikke ved direkte erhvervelse af aktier i investeringsåret eller i de 2 forudgående år direkte eller indirekte må have ejet aktier i målselskabet. Betingelsen skal dog ikke gælde, hvis der er tale om opfølgende investeringer. Forslaget skal sikre, at investorfradragsordningen opfylder kravene i EU's gruppefritagelsesforordning, hvorefter støtte til kapitalindskud i målselskaber kun ved opfølgende investeringer må komme eksisterende aktionærer til gode.

Det foreslås desuden, at der ikke kan foretages investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier, hvis den skattepligtige, dennes nærtstående eller selskaber, hvori den skattepligtige er hovedaktionær, har overdraget aktiver til målselskabet i det indkomstår, hvor investeringen foretages, eller i de 2 forudgående år. Forslaget herom har til formål at hindre omgåelse af kravet om, at investorfradrag kun kan indrømmes ved kontantindskud.

Det foreslås, at der sker genbeskatning ved afståelse inden for 3 år efter erhvervelsen af aktier eller andele i investorfradragfonde, der har dannet grundlag for investorfradrag. Betingelsen har til formål at hindre, at kortsigtede investeringer udelukkende foretages af skattemæssige årsager. Det foreslås i den forbindelse, at der ikke sker genbeskatning ved samlet afståelse inden for 3 år fra erhvervestidspunktet, såfremt investeringen, efter hensyntagen til oppebårne udbytter og den ved investorfradraget opnåede skattefordel, klart har været tabsgivende. I sådanne tilfælde bør risikoen for genbeskatning ikke påvirke den skattepligtiges beslutning om eventuel afståelse af aktierne eller andelene.

Der foreslås desuden genbeskatning, hvis den skattepligtige eller dennes nærtstående inden for 3 år

efter erhvervelsen af aktier, der har dannet grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, overdrager aktiver til målselskabet. Genbeskatning i disse tilfælde har til formål at hindre omgåelse af kravet om, at kun kontantindskud berettiger til investorfradrag.

Endelig foreslås det, at der sker genbeskatning, hvis målselskabet inden for 3 år efter, at den skattepligtige har erhvervet aktier ved direkte erhvervelse, bliver en pengetank efter den ovenfor omtalte pengetankregel. Forslaget herom har samme formål som kravet om, at pengetankreglen skal være opfyldt på investeringstidspunktet.

2.2.2. Indberetning og kontrol

Det foreslås, at den skattepligtige inden udgangen af det indkomstår, hvor investeringen foretages, skriftligt skal oplyse målselskabet henholdsvis investorfradragsfonden om, at der ønskes foretaget investorfradrag, samt om, i hvilket omfang der vil blive foretaget investorfradrag for investeringen. Det foreslås endvidere, at det er en betingelse for fradraget, at målselskabet eller investorfradragsfonden foretager indberetning til Skatteforvaltningen.

2.2.3. Investorfradragsfonde

Det foreslås at indføre særlige regler i FAIF-loven om alternative investeringsfonde, der har til formål at investere i unoterede opstarts- eller vækstvirksomheder. Efter forslaget betegnes disse som investorfradragsfonde. Ved indirekte investering i målselskaber gennem en investorfradragsfond vil fysiske personer ligeledes kunne få investorfradrag og dermed en lempeligere beskatning af de investerede midler. Investorfradraget ved indirekte investeringer har til formål at give fysiske personer mulighed for at opnå investorfradrag, når de ønsker at investere i målselskaber, men ikke ønsker eller kun vanskeligt kan foretage disse investeringer på egen hånd. Indførelsen af investorfradragsfonde skal således medvirke til at sikre adgangen til risikovillig kapital for små og mellemstore unoterede virksomheder, der befinder sig i en opstarts- eller vækstfase (målselskaber).

Der henvises til afsnit 2.2.1 vedrørende investorfradraget.

Det foreslås, at investorfradragsfonde skal forvaltes af en forvalter, der har tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde af Finanstilsynet, eller at investorfradragsfonden skal have tilladelse som en selvforvaltende investorfradragsfond. Det betyder, at forvaltere, der ikke har tilladelse fra Finanstilsynet til at være forvalter, men er registrerede hos Finanstilsynet efter § 9 i FAIF-loven, ikke må forvalte investorfradragsfonde.

Det foreslås, at en investorfradragsfond kan etableres som enten en åben eller en lukket fond. Fonden kan markedsføres til alle typer investorer, både professionelle investorer og detailinvestorer.

Efter forslaget skal fonden – ligesom det gælder for andre alternative investeringsfonde – have særskilt tilladelse fra Finanstilsynet til at markedsføre sig over for detailinvestorer, jf. § 5, stk. 4, i FAIF-loven.

Det foreslås at indsætte en definition af investorfradragsfonde i FAIF-loven. Efter den foreslåede definition er en investorfradragsfond en alternativ investeringsfond, der opfylder betingelserne i FAIF-lovens afsnit VIII a, og hvis formål er at skabe et afkast til investorfradragsfondens investorer ved investering i selskaber, der opfylder betingelserne for målselskaber i § 3 i investorfradragsloven. Endvidere skal investorfradragsfondens vedtægter eller fondsbestemmelser angive, at fonden er en investorfradragsfond.

Der stilles efter lovforslaget ikke krav om, at investorfradragsfonde skal etableres som en særlig type juridisk enhed, men der skal være tale om enheder, der opfylder kriterierne for at være alternative investeringsfonde i henhold til FAIF-loven. Det vil afhænge af den enkelte fonds konkrete juridiske organisationsform, hvilke beskatningsregler der finder anvendelse for fonden.

Der henvises til lovforslagets § 14, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden, at tærskelværdierne for virksomheder, som forvalter alternative investeringsfonde, der fremgår af § 6, stk. 1, i FAIF-loven, ikke skal finde anvendelse for forvaltere af en eller flere investorfradragsfonde og for selvforvaltende investorfradragsfonde. Forslaget vil indebære, at forvalteren af investorfradragsfonde eller den selvforvaltende investorfradragsfond skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at forvalte alternative investeringsfonde eller til at være en selvforvaltende investorfradragsfond uanset værdien af aktiverne i investorfradragsfonden. Det svarer til den gældende regel for forvaltere af kapitalforeninger, jf. § 6, stk. 4, i FAIF-loven.

Der henvises til lovforslagets § 14, nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

Endvidere foreslås det at indføre et nyt afsnit og et nyt kapitel vedrørende investorfradragsfonde i FAIF-loven. Afsnittet og kapitlet indeholder en række nye bestemmelser, som finder anvendelse for investorfradragsfonde. Efter de foreslåede regler er det kun alternative investeringsfonde, der er investorfradragsfonde, som kan og skal anvende betegnelsen investorfradragsfond i deres navn, og af fondens vedtægter eller fondsbestemmelser skal det fremgå, at fondens investeringspolitik er at investere i målselskaber.

Derudover foreslås det, at investorfradragsfonde underlægges særlige spredningskrav, idet de dog samtidig skal have mulighed for at foretage opfølgende investeringer i målselskaber. Dette skal sikre, at målselskaber får adgang til risikovillig kapital, og at der gives investorfradrag til personer, der har investeret i de selskaber, som ønskes tilgodeset med den politiske aftale af 12. november

2017 om erhvervs- og iværksætterinitiativer. Spredningskravene skal ses i lyset af, at en investorfradragsfondsandel er et illikvidt produkt, og at investeringer i målselskaber er risikofyldte. Muligheden for opfølgende investeringer skal sikre, at investorfradragsfondens ejerandele i målselskaber ikke udvandes i de tilfælde, hvor en virksomhed opnår betydelig succes.

Efter lovforslaget skal minimum 70 pct. af hvert kapitalindskud i investorfradragsfonden være placeret i målselskaber inden for et år efter, at fonden har modtaget indskuddet, hvis fonden er etableret som en åben fond og inden for et år efter, at fondens tegningsperiode er udløbet, hvis fonden er etableret som en lukket fond. Da fonden skal have tid til at udvælge de bedste målselskaber, vil fonden efter forslaget have mulighed for at placere den indskudte kapital i andre aktivtyper inden for de nævnte frister. Efter et år fra fonden har modtaget et kapitalindskud, vil det dog være højst 30 pct. af indskuddet, som kan placeres i andre aktivtyper end målselskaber, når fonden er etableret som en åben fond. Efter et år fra fondens tegningsperiode er udløbet, vil det være højst 30 pct. af den indskudte kapital, som kan placeres i andre aktivtyper end målselskaber, når fonden er etableret som en lukket fond. Investorfradragsfondes mulighed for at investere i andet end målselskaber foreslås at være begrænset til specifikt oplistede aktivtyper, nemlig aktier, obligationer, andele i UCITS og alternative investeringsfonde, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt indskud i kreditinstitutter. Hensigten er, at fonden kan realisere aktiverne relativt let, når fonden har brug for midlerne til at investere i et målselskab.

Det er ikke et krav, at investorfradragsfonden skal investere i andre aktiver end målselskaber, men det er en mulighed.

I øvrigt skal forvalteren af investorfradragsfonden eller den selvforvaltende investorfradragsfond altid iagttage grænsen i forslaget til investorfradragslovens § 4, der begrænser en investering i et enkelt målselskab til 15 mio. euro.

Det vil efter forslaget ikke være tilladt for investorfradragsfonde at yde lån til eller stille garanti for tredjemand. Forbuddet konkretiserer en generel grænse for en investorfradragsfonds virksomhed, hvor formålet er at rejse kapital fra en række investorer og ikke at yde lån til eller stille garanti for tredjemand. Endvidere må en investorfradragsfond efter forslaget ikke optage lån. Det betyder, at en investorfradragsfond ikke må geare sine investeringer. Baggrunden for forbuddet mod gearing er bl.a. at beskytte investorerne imod, at fonden og dermed dens investorer påtager sig en risiko, der er større end fondens formue.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny bestemmelse vedrørende snævre forbindelser. Med snævre forbindelser forstås, at fysiske eller juridiske personer er forbundet ved kapitalinteresser eller bestemmende indflydelse som defineret i § 3, stk. 1, nr. 6, i FAIF-loven. De målselskaber, som investorfradragsfonde investerer i, må efter lovforslaget ikke have snævre forbindelser med hinanden.

Der henvises til lovforslagets § 14, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede ordning vil investorer, som investerer i investorfradragsfonde, være omfattet af de regler om investorbeskyttelse, som gælder ved investering i andre alternative investeringsfonde, herunder bekendtgørelse nr. 797 af 26. juni 2014, om tilladelse til forvaltere af alternative investeringsfonde til markedsføring til detailinvestorer og bekendtgørelse nr. 747 af 7. juni 2017 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, som gælder, hvis den alternative investeringsfond sælges eller distribueres af en værdipapirhandler.

I de tilfælde, hvor en forvalter af alternative investeringsfonde markedsfører en investorfradragsfond over for investorer, skal forvalteren stille en række oplysninger om investorfradragsfonden til rådighed for investoren, inden investoren investerer i fonden, jf. § 62 i FAIF-loven. Disse oplysninger omfatter bl.a. en beskrivelse af den alternative investeringsfonds investeringsstrategi og investeringsmålsætninger, en beskrivelse af de typer aktiver, som den alternative investeringsfond kan investere i, og en beskrivelse af alle gældende investeringsbegrænsninger. En investorfradragsfond vil i lighed med andre alternative investeringsfonde, der markedsfører sig til detailinvestorer, være omfattet af regler, hvorefter der skal udarbejdes et Key Investor Document (KID), som skal stilles til rådighed for investorerne. KID er et standardinformationsdokument, der beskriver fondens investeringsstrategi, omkostninger, risici m.v. Herunder skal det fremgå, at der er tale om en investorfradragsfond, der investerer i målselskaber.

Ligesom det gælder for andre forvaltere, vil der med den foreslåede ordning blive stillet krav til forvalterens indretning af virksomheden i relation til håndtering af interessekonflikter m.v. Efter § 18 i FAIF-loven skal en forvalter af alternative investeringsfonde til enhver tid bl.a. udøve sine aktiviteter i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for forvaltningsområdet og bedst muligt varetage interesserne for de forvaltede fonde, fondenes investorer og markedernes integritet.

Hvis forvalteren af investorfradragsfonden eller den selvforvaltende investorfradragsfond ikke selv formidler og distribuerer andele i investorfradragsfonde til investorerne, men i stedet har indgået aftale om, at formidling og distribution varetages af en værdipapirhandler, typisk et pengeinstitut eller et fondsmæglersekskab, er værdipapirhandleren forpligtet til at overholde de investorbeskyttende regler i MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter). En investorfradragsfond vil være et komplekst investeringsprodukt i henhold til MiFID II, og der gælder særligt skærpede krav til, hvordan sådanne investeringsprodukter kan formidles. Derudover vil bekendtgørelse nr. 553 af 1. juni 2016 om risikomærkning af investeringsprodukter finde anvendelse, når en værdipapirhandler formidler salget af investorfradragsfonde. En investorfradragsfond vil være et ”rødt” produkt efter den

fornævnte bekendtgørelse. ”Røde” produkter er bl.a. produkttyper, som er vanskelige at gennemskue.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Investorfradraget skønnes at medføre et varigt årligt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 205 mio. kr. i årene fra 2023 og frem. Fra 2019 til 2022 skønnes det årlige mindreprovenu at udgøre ca. 105 mio. kr., jf. tabel 1.

Mio. kr. (2019-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2019
Umiddelbar virkning	-120	-120	-120	-120	-240	-240	-240	-230	-120
Virkning efter tilbageløb	-90	-90	-90	-90	-180	-180	-180	-175	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-105	-105	-105	-105	-205	-205	-205	-200	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-115	-115	-115	-115	-230	-230	-230	-	-

Anm.: Afrundet til nærmeste 5 mio. kr.

Anm.: Den kommunale virkning er opgjort uden kirkeskat.

Det er lagt til grund for skønnet, at forslaget vil styrke omfanget af investeringer i de omfattede små og mellemstore unoterede virksomheder. Der vil dog i nogen udstrækning være tale om porteføljeomlægninger.

Vurderingen af såvel den umiddelbare provenuvirkning som de afledte virkninger af indførelsen af et investorfradrag er forbundet med betydelig usikkerhed.

Investorfradraget medfører en skatteudgift. Det skyldes, at der normalt ikke gives fradrag for investeringer i aktier. Investorfradraget er således en afvigelse fra skattesystemets almindelige regler. Skatteudgiften, der opgøres som det umiddelbare mindreprovenu forbundet med forslaget, forventes at udgøre ca. 120 mio. kr. årligt i perioden 2019-2022, mens det fra 2023 og frem forventes at udgøre ca. 240 mio. kr. årligt, svarende til ca. 230 mio. kr. årligt i varig virkning.

Lovforslaget vurderes at indebære implementeringskonsekvenser for Skatteforvaltningen, idet der skal foretages tilretninger af de eksisterende systemer for tredjepartsindberetninger af salg af aktier og tilretninger af årsopgørelses- og forskudsløsningerne. Dette skønnes at medføre udgifter på ca. [X] mio. kr. i perioden 2019-2024. Hertil kommer afledte driftsudgifter på ca. [Y] mio. kr. årligt fra 2020. Derudover skønnes forslaget at medføre udgifter til kontrol og vejledning på ca. [Z] mio. kr.

årligt fra 2020.

Lovforslaget forventes at have mindre implementeringskonsekvenser for Finanstilsynet, da investorfradragsfonde skal registreres der.

Lovforslaget vurderes at leve op til principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Hensigten med investorfradraget er at lette adgangen til risikovillig kapital for små og mellemstore unoterede selskaber, der befinder sig i en opstarts- eller væksthase. Med investorfradraget reduceres beskatningen af de midler, der investeres i den type selskaber, ordningen er rettet mod. Lettere adgang til risikovillig kapital kan nedbringe kapitalomkostningerne for de virksomheder, der investeres i. Det vil medføre en reduktion i selskabernes finansieringsomkostninger. Der er ikke udarbejdet et egentligt skøn over effekterne af reducerede kapitalomkostninger, men effekterne heraf ventes at være begrænsede.

Lovforslaget vurderes at have mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det skyldes, at de selskaber og investorfradragsfonde, hvori der indskydes kapital med fradrag for investor, vil skulle indberette oplysninger om investor og de erhvervede aktier og andele, der danner grundlag for investorfradrag. Desuden vil selskaberne skulle indhente en erklæring fra en revisor om, at de betingelser, der stilles, for at indskuddet af kapital kan udløse investorfradrag, er opfyldt.

Principperne for agil erhvervsrettet lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at have mindre administrative konsekvenser for borgerne. Det skyldes, at en investor, der ønsker at foretage investorfradrag for sin investering, skal give oplysning herom til det målselskab eller til den investorfradragsfond, der erhverves aktier eller andele i.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget vil indebære statsstøtte til de små og mellemstore virksomheder, der investeres i med investorfradrag.

Forslaget overholder betingelserne i Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens

artikel 107 og 108, herunder forordningens artikel 21 om risikofinansieringsstøtte til små og mellemstore virksomheder. Det er derfor ikke nødvendigt at opnå Kommissionens godkendelse efter statsstøttereglerne, før den foreslåede investorfradragsordning sættes i kraft.

Forordningens gyldighedsperiode udløber ved udgangen af 2020, og det vil afhænge af de EU-retlige regler, der vil gælde fra 2021, hvorledes der fremadrettet vil skulle forholdes med hensyn til støtteordninger, der er gennemført i overensstemmelse med forordningens regler.

Det vurderes, at forslaget i øvrigt ikke har EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden [oktober] 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Metal, Dansk Musiker Forbund, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Rederier, Danske Vandværker, DANVA, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, DI, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejerne, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finans og Leasing, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, HORESTA, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, Investering Danmark, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, LO, Lokale Pengeinstitutter, Mellempøkeligt Samvirke, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening og Vindmølleindustrien.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Forslaget skønnes samlet set at medføre et mindreprovenu på ca. 105 mio. kr. i perioden 2019-2022 og ca. 205 mio. kr. fra 2023 og frem. Den varige virkning skønnes til et mindreprovenu på ca. 200

		mio. kr. årligt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Miljømæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten	Forslaget vil indebære statsstøtte til de små og mellemstore virksomheder, der investeres i med investorfradrag. Forslaget overholder betingelserne i EU's gruppefritagelsesforordning, herunder forordningens artikel 21 om risikofinansieringsstøtte til små og mellemstore virksomheder. Det er derfor ikke nødvendigt at opnå Kommissionens godkendelse efter statsstøttere reglerne, før den foreslåede investorfradragsordning sættes i kraft.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at personer, der er skattepligtige efter kildeskatteloven, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrage investeringer i visse små og mellemstore selskaber efter reglerne i denne lov (investorfradrag).

Den foreslåede bestemmelse har til formål at fastlægge det overordnede anvendelsesområde for investorfradragsordningen.

Det er kun personer, der er skattepligtige efter kildeskatteloven, altså fysiske personer, der vil kunne opnå investorfradrag efter de foreslåede regler. Dette skal ses i lyset af, at investorfradraget indebærer statsstøtte, og at det efter bestemmelsen i gruppefritagelsesforordningens artikel 21, stk. 3, udelukkende er fysiske personer, der kan indrømmes skattefordele med henblik på direkte eller

indirekte risikofinansiering til små og mellemstore selskaber, der er støtteberettigede efter forordningens regler.

Investorfradraget foreslås indrømmet som et fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, dvs. som et såkaldt ligningsmæssigt fradrag. Der henvises i øvrigt om opgørelsen af fradraget til lovforslagets § 7.

Fysiske personer, der er begrænset skattepligtige her til landet efter reglerne i kildeskattelovens § 2, vil som udgangspunkt ikke kunne udnytte et ligningsmæssigt fradrag ved opgørelsen af den begrænset skattepligtige indkomst. Det skyldes, at den begrænsede skattepligt efter kildeskattelovens § 2 kun omfatter indkomst fra de indkomstkilder, der specifikt er opregnet i bestemmelsen, og at der ved opgørelsen af den begrænset skattepligtige indkomst kun kan fradrages udgifter, som vedrører disse indtægter, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 4.

Heller ikke begrænset skattepligtige personer, der har valgt at anvende grænsegængerreglerne i kildeskattelovens afsnit I A, kan efter forslaget opnå investorfradrag, jf. opregningen af de fradragsberettigede udgifter i kildeskattelovens § 5 B. Det bemærkes, at investorfradragsordningen efter sin karakter forudsætter, at den pågældende fysiske person er skattepligtig af en eventuel avance ved senere afståelse af de aktier, hvis erhvervelse danner grundlag for fradraget.

Fysiske personer, der udøver erhverv med et fast driftssted her i landet, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 4, vil dog efter omstændighederne kunne opnå det foreslåede investorfradrag ved opgørelsen af den begrænset skattepligtige indkomst. Det vil være tilfældet, såfremt investeringen skal henføres til det faste driftssted, fordi investeringen indgår i den erhvervsvirksomhed, der udøves fra det faste driftssted i Danmark.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at det skal være en betingelse for investorfradrag, at den skattepligtige ved investeringen enten erhverver aktier i et målselskab (direkte erhvervelse) eller ved kontant indskud erhverver andele i en investorfradragsfond, der skal anvende de indskudte midler til erhvervelse af aktier i målselskaber, og som på tidspunktet for erhvervelsen af andelene enten forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde med tilladelse i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller er en selvforvaltende investorfradragsfond med tilladelse i henhold til samme lov (indirekte erhvervelse). Hvilke selskaber, der kan anses for målselskaber, skal efter den foreslåede bestemmelse afgøres på grundlag af reglen i lovforslagets § 3.

Forslagets henvisning til investeringer i aktier omfatter investeringer i kapitalandele i de former for

selskaber, der er opregnet i forslaget § 3, stk. 1, nr. 1.

Der vil efter forslaget for det første være mulighed for at opnå investorfradrag ved investeringer, hvorved en fysisk person direkte erhverver aktier i et målselskab og altså bliver ejer af kapitalandele i det pågældende selskab. Da investorfradagsordningen har til formål at lette målselskabernes adgang til risikovillig kapital, vil der ikke gælde særlige krav til størrelsen af de ejer- og stemmeandele, som investoren vil skulle erhverve for at kunne opnå fradraget.

For det andet vil der efter forslaget være adgang til at opnå investorfradrag ved erhvervelse af andele i en ny form for investeringsfonde, investorfradragfonde, der foreslås introduceret ved lovforslagets § 14. Det er kun ved nytegning af andele i investorfradragfonde, at der efter forslaget vil være adgang til fradrag, idet samme andele, og dermed samme indskudte beløb, ellers ville kunne danne grundlag for fradrag for flere skattepligtige.

Det foreslås i *stk. 2*, at aktierne i et målselskab både ved direkte og indirekte erhvervelse skal erhverves mod fuld kontant betaling enten ved tegning af aktier i forbindelse med stiftelsen eller en senere kapitalforhøjelse eller ved erhvervelse af allerede udstedte aktier i et selskab, der ikke tidligere har drevet erhvervsmæssig virksomhed, og hvis egenkapital fra stiftelsen har henstået som et ubehæftet kontant indestående i et pengeinstitut.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse ikke være adgang til investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier i forbindelse med stiftelsen eller en senere kapitalforhøjelse, medmindre der er tale om kontante indskud, og den personlige investor fuldt ud har indbetalt det tegnede beløb.

Efter de selskabsretlige regler kan der tegnes aktier ved kontantindskud, uden at der er krav om effektiv indbetaling til selskabet af hele selskabskapitalen, jf. f.eks. selskabslovens §§ 33 og 34 om aktie- og anpartsselskaber. Investorfradagsordningen har imidlertid grundlæggende til formål, via et skattefradrag til investorerne, at lette målselskabernes adgang til risikovillig kapital, hvilket er baggrunden for det foreslåede krav om, at hele kapitalen skal tegnes ved kontantindskud, og at den tegnede kapital fuldt ud skal indbetales til selskabet.

Det vil være en konsekvens af de foreslåede krav, at der ikke vil kunne opnås investorfradrag ved f.eks. gældskonvertering eller apportindskud. Foretager en investor et samtidigt kapitalindskud ved både kontant indbetaling og f.eks. gældskonvertering, vil der efter forslaget kunne opnås investorfradrag for den kontante del af indskuddet, såfremt betingelserne for fradraget i øvrigt er opfyldt.

Også investorfradragfonde vil efter den foreslåede bestemmelse ved erhvervelse af aktier i

målselskaber i forbindelse med stiftelsen eller en senere kapitalforhøjelse fuldt ud skulle foretage erhvervelsen ved kontant betaling af den tegnede kapital.

Det bemærkes, at investorfradrag efter den foreslåede ordning opnås på tidspunktet for tegningen af andele i investorfradragsfonde, selv om fonden først efterfølgende erhverver aktier i målselskaberne. Da investorfradragsfondene vil være forpligtet til at anvende de midler, der indskydes ved tegning af andele i fondene, til erhvervelse af aktier i målselskaber, jf. bl.a. den i lovforslagets § 14, nr. 1, foreslåede definition af investorfradragsfonde (§ 3, nr. 51, i FAIF-loven), og da fondene vil skulle være uafhængige af investorerne, vil formålet bag investorfradragsordningen være tilstrækkeligt varetaget, når fondenes senere erhvervelse af aktier i målselskaberne sker ved fuld kontant indbetaling af den tegnede kapital.

Det bemærkes, at en investor ikke vil miste sit investorfradrag, hvis investorfradragsfonden ikke anvender de indskudte midler som forudsat, herunder hvis fonden ikke erhverver aktier i målselskaber som nævnt i forslaget til § 3 inden for den i §14, nr. 3, foreslåede bestemmelse i § 154 b, stk. 1, i FAIF-loven nævnte periode på et år. I sådanne tilfælde vil konsekvensen af den manglende opfyldelse af betingelsen i stk. 1, nr. 2, være, at investorfradragsfonden skal ændre navn og investeringspolitik eller afvikles. Tilsidesættelse af den i §14, nr. 3, foreslåede bestemmelse i § 154 b i FAIF-loven vil desuden være strafbelagt, jf. den i § 14, nr. 4, foreslåede ændring af bestemmelsen i § 190, stk. 1, i FAIF-loven.

Ved påbegyndelse af erhvervsvirksomhed i selskabsform anvendes der i praksis i vid udstrækning såkaldte skuffeselskaber, dvs. færdigregistrerede selskaber. Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for anvendelse af investorfradragsordningen både ved direkte og indirekte erhvervelse af aktierne i sådanne selskaber, når købesummen betales kontant, og skuffeselskabet ikke tidligere har drevet erhvervmæssig virksomhed, samt siden stiftelsen har haft sin egenkapital henstående som et ubehæftet kontant indestående i et pengeinstitut.

De foreslåede krav skal sikre, at anskaffelsessummen ved erhvervelsen af aktierne faktisk stilles til rådighed for selskabets drift, idet selskabet ikke vil have været udsat for nogen erhvervmæssig risiko, herunder risiko for tab af kapital ved udlån. Kravene svarer til de krav, der gælder, hvis skuffeselskaber anvendes i forbindelse med omdannelser efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse, jf. herom de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Det foreslås i *stk.* 3, at det er en betingelse for investorfradrag, at den skattepligtige inden udløbet af det kalenderår, hvor en direkte eller indirekte erhvervelse er foretaget, skriftligt giver oplysning til målselskabet henholdsvis investorfradragsfonden om, at der ønskes foretaget investorfradrag for investeringen, og om, i hvilket omfang fradraget vil blive taget. Endvidere er det en betingelse, at

målselskabet eller investorfradragsfonden foretager indberetning efter skatteindberetningslovens § 29 a eller § 29 b.

Hvis der ikke ønskes foretaget investorfradrag for en investering, skal der ikke oplyses herom.

Den foreslåede oplysningspligt for investor skal ses i sammenhæng med flere af de i øvrigt foreslåede regler.

Forslaget om, at det skal være en betingelse for investorfradrag, at målselskabet eller fonden foretager indberetning til Skatteforvaltningen, skal således ses i sammenhæng med forslaget til § 13, der indebærer, at målselskaber og investorfradragsfonde, hvori der ønskes investeret med investorfradrag, skal indberette oplysninger om de enkelte investorer og størrelsen af de foretagne investeringer m.v. til Skatteforvaltningen.

En investor kan i løbet af et indkomstår have foretaget flere investeringer, der eventuelt alle – som udgangspunkt – vil kunne danne grundlag for investorfradrag. Det kan enten være investeringer i forskellige målselskaber og investorfradragsfonde eller investeringer ad flere omgange i samme målselskab eller investorfradragsfond. Da der i forslaget til § 7, stk. 2, imidlertid er foreslået et maksimum for størrelsen af de investeringer, der kan foretages fradrag for, og da det enkelte målselskab og den enkelte investorfradragsfond typisk ikke vil have kendskab til, i hvilket omfang en investor har foretaget lignende investeringer i andre selskaber, foreslås det, at investor skal give oplysning til målselskabet eller investorfradragsfonden om, at der vil blive foretaget investorfradrag for investeringen, og i hvilket omfang fradraget vil blive taget.

Med oplysningen fra investor vil målselskabet eller investorfradragsfonden kunne indberette oplysningerne til Skatteforvaltningen, der derefter vil kunne fortrykke investorfradraget på årsopgørelsen for de investorer, der får fortrykte årsopgørelser. Der henvises til forslaget til § 13 og bemærkningerne hertil.

Da det efter forslaget er en betingelse for investorfradrag, at målselskabet eller fonden foretager indberetning til Skatteforvaltningen, indebærer forslaget, at den skattepligtige vil have pligt til at afgive de identifikationsoplysninger, der er nævnt i skatteindberetningslovens § 52, stk. 1, 1. pkt., eller i regler udstedt i medfør af skatteindberetningsloven § 52, stk. 3.

Til § 3

Der foreslås i bestemmelsen en række betingelser, som skal opfyldes, for at et selskab kan anses for målselskab.

Ved tegning af aktier ved en direkte erhvervelse, jf. forslaget § 2, stk. 1, nr. 1, vil der efter forslaget kun kunne opnås investorfradrag for investeringen, såfremt det selskab, som aktierne tegnes i, på tidspunktet for aktietegningen opfylder de opstillede betingelser. Ved erhvervelse af aktier via en investorfradragfond, jf. forslaget § 2, stk. 1, nr. 2, skal investorfradragfondens anvende de indskudte midler til erhvervelse af aktier i selskaber, som på tidspunktet for investorfradragfondens aktietegning opfylder de opstillede betingelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at det er en betingelse, at selskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller er et tilsvarende udenlandsk selskab, som er omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og som er hjemmehørende i et EU-/EØS-land, på Færøerne, i Grønland eller i en stat, hvis kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

I relation til selskaber indregistreret i Danmark vil målselskaber derfor dels kunne være aktieselskaber og anpartsselskaber, herunder iværksætterselskaber, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, dels de selskaber med begrænset ansvar, der beskattes efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Udenlandske selskaber vil efter forslaget kun kunne være målselskaber, hvis de kan sidestilles med de danske selskaber, der kan være målselskaber, og desuden enten er fuldt skattepligtige til Danmark, fordi ledelsens sæde er her i landet, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 6, eller er begrænset skattepligtige her til landet, fordi de udøver erhverv gennem et fast driftssted her i landet, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Det foreslåede krav om, at udenlandske selskaber kun kan være målselskaber, hvis de enten er fuldt skattepligtige til Danmark eller har et fast driftssted her i landet, er i overensstemmelse med Kommissionens praksis vedrørende anvendelsen af reglerne i EU's gruppefritagelsesforordning om risikofinansieringsstøtte til små og mellemstore virksomheder. Det skyldes, at formålet med den statsstøtte, som investorfradragordningen indebærer, er – ved tildeling af en skattefordel til investorerne – at lette adgangen til risikovillig kapital for visse små og mellemstore selskaber, der udøver virksomhed her i landet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at det er en betingelse, at selskabet befinder sig i en opstarts- eller vækstfase som nævnt i stk. 2. Det er i det foreslåede stk. 2 nærmere defineret, hvornår et selskab kan anses for at befinde sig i en opstarts- henholdsvis en vækstfase, og der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor.

Som en undtagelse fra kravet om, at selskabet skal befinde sig i en opstarts- eller vækstfase, foreslås det, at selskabet dog kan anses for et målselskab, såfremt der er tale om en opfølgende investering som nævnt i forslaget's stk. 4, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, må selskabets virksomhed ikke i overvejende grad bestå i passiv kapitalanbringelse som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6.

Aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, er den såkaldte pengetankregel, der har til formål at fastlægge, hvornår der er tale om et aktivt driftsselskab med reel erhvervmæssig virksomhed i modsætning et selskab, hvis virksomhed hovedsageligt består i passiv kapitalanbringelse (en ”pengetank”).

Forslaget om, at fradrag ikke skal kunne opnås ved tegning af aktier i et selskab, der er en pengetank, skal ses i lyset af, at investorfradragets grundlæggende formål er at skabe et skattemæssigt incitament, som letter adgangen til risikovillig kapital for visse små og mellemstore selskaber (iværksættervirksomheder). Det vil ikke være i overensstemmelse med dette formål at indrømme investorfradrag ved tegning af aktier i selskaber, der blot passivt investerer den indskudte kapital.

Der vil efter pengetankreglen være tale om en pengetank, hvis mindst 50 pct. af indtægterne (indtægtskriteriet) eller mindst 50 pct. af handelsværdien af aktiverne (aktivkriteriet) vedrører udlejning af fast ejendom, herunder ubebyggede grunde og ejendomsprojekter, og/eller besiddelse af kontanter, værdipapirer m.v., jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6. Bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses ikke for udlejning af fast ejendom, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 3. Desuden anses besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 (andelsbeviser eller andele i andelsforeninger) ikke som besiddelse af værdipapirer.

Ved bedømmelsen af, om mindst 50 pct. af indtægterne vedrører udlejning af fast ejendom eller besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende, tages hensyn til den regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter, opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår. Ved bedømmelsen af aktivkriteriet tages udgangspunkt i handelsværdien af udlejningsejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende på overdragelsestidspunktet eller som et gennemsnit af de seneste 3 regnskabsår.

Bedømmelsen foretages som et gennemsnit af de seneste 3 regnskabsår for at mindske betydningen

af udsving i selskabets resultater fra år til år. Ved de seneste 3 regnskabsår forstås de seneste 3 regnskabsår, der er afsluttet på det tidspunkt, hvor aktierne tegnes. Har selskabet eksisteret i mindre end 3 år, foretages vurderingen ud fra de år, selskabet har eksisteret. I tilfælde, hvor et selskab er stiftet ved en skattefri omstrukturering af et tidligere selskab m.v., foretages bedømmelsen ud fra de regnskabsår, det nye selskab har eksisteret.

Pengetankreglen finder ikke anvendelse, hvis der er tale om et selskab, som driver næring med køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed, og selskabet er omfattet af lov om finansiel virksomhed, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at det er en betingelse, at selskabet beskæftiger under 250 personer og har en årlig omsætning på højst 50 mio. euro eller en samlet årlig balance på højst 43 mio. euro. Opgørelsen af antal beskæftigede og den årlige omsætning og balance sker på baggrund af bilag 1 i EU's gruppefritagelsesforordning. Det pågældende bilag indebærer bl.a., at antal af beskæftigede opgøres som antal årsværk, og at den årlige omsætning opgøres som bruttoomsætningen eksklusive moms og andre indirekte skatter og afgifter.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, hvornår der efter EU's gruppefritagelsesforordning er tale om små og mellemstore virksomheder, der kan være støtteberettigede efter forordningens artikel 21 om risikofinansieringsstøtte til små- og mellemstore virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at selskabets aktier ikke må være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Dvs. at selskabets aktier ikke må være noterede.

Det er en betingelse for anvendelsen af reglerne i EU's gruppefritagelsesforordning artikel 21 om risikofinansieringsstøtte til små og mellemstore virksomheder, at der er tale om selskaber, hvis aktier ikke er børsnoterede, dvs. optaget til handel på et reguleret marked. Begrundelsen herfor er, at børsnoteringen anses for at være et udtryk for deres evne til at tiltrække privat finansiering.

Efter forslaget vil investorfradragsordningen heller ikke skulle finde anvendelse, hvis selskabets aktier er optaget til handel på en multilateral handelsfacilitet, jf. lov om kapitalmarkeder § 3, nr. 3. Forslaget herom afspejler, at det også i relation til virksomheder, hvis aktier er noteret på en multilateral handelsfacilitet, må formodes, at deres notering er et udtryk for evne til at tiltrække privat finansiering selv uden skattemæssige incitamenter til de private investorer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at selskabet ikke i de seneste 3 år forud for aktietegningen må have foretaget udlodninger, ydet vederlag ved opkøb af egne aktier eller ydet tilskud omfattet af selskabsskattelovens § 31 D, dvs. tilskud mellem koncernforbundne selskaber, der samlet overstiger

selskabets regnskabsmæssige resultat efter skat i de seneste tre regnskabsår.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at investorfradrag kun kan opnås ved tegning af aktier i selskaber, der faktisk har behov for tilførsel af risikovillig kapital.

Hvis et selskab inden for en forholdsvis kort periode forud for en aktietegning har udloddet mere, end selskabets indtjening efter skat isoleret set kan begrunde, vil det klart pege i retning af, at selskabets kapitalbehov reelt ikke skyldes markedssvigt på risikokapitalmarkederne, men derimod selskabets egne forhold. Der bør derfor ikke i sådanne tilfælde kunne opnås et skattemæssigt incitament til fremskaffelsen af den yderligere kapital.

Hvis der var adgang til kort forud for aktietegningen at foretage udlodninger, der overstiger selskabets indtjening efter skat, ville det desuden kunne give anledning til spekulation, hvorved en aktieoverdragelse ville kunne blive omkvalificeret til en nyttegning af aktier og dermed utilsigtet ville kunne danne grundlag for investorfradrag for den nye aktionær. I stedet for at overdrage aktier til en ny medaktionær ville et moderselskab f.eks. kunne modtage en skattefri udlodning umiddelbart før medaktionærens nyttegning af aktier for et beløb svarende til det udloddede beløb.

Tilsvarende forhold vil kunne gøre sig gældende, hvor selskabet har ydet vederlag ved opkøb af egne aktier. Disse vederlag foreslås derfor behandlet på samme måde som udlodninger.

Derudover vil de omhandlede forhold kunne gøre sig gældende, hvis det pågældende selskab inden for en forholdsvis kort periode forud for en aktietegning har ydet tilskud omfattet af selskabsskattelovens § 31 D. Denne bestemmelse giver koncernforbundne selskaber mulighed for under visse betingelser at yde og modtage tilskud uden skattemæssige konsekvenser for hverken tilskudsyderen eller –modtageren, og selskabets ydelse af tilskud omfattet af bestemmelsen vil derfor på samme måde som f.eks. skattefrie udlodninger kunne tilvejebringe et kapitalbehov, der reelt kun skyldes den måde, hvorpå der er disponeret over selskabets kapital.

Ved vurderingen af, om der er foretaget udlodninger eller ydet vederlag eller tilskud, der omfattes af den foreslåede bestemmelse, skal samtlige udlodninger, vederlag ved opkøb af egne aktier og tilskud ydet efter selskabsskattelovens § 31 D i en periode på 3 kalenderår forud for aktietegningen sammenlægges. Hvis disse udlodninger, vederlag og tilskud overstiger selskabets samlede regnskabsmæssige resultat efter skat i de seneste 3 regnskabsår forud for aktietegningen, vil selskabet ikke kunne anses for målselskab.

Efter forslaget *stk. 1, nr. 7*, er det en betingelse, at selskabet ikke er kriseramte som defineret i Europa-Kommissionens meddelelse om Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til

redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (2014/C 249/01).

Den foreslåede betingelse opfylder et krav for anvendelsen af reglerne i EU's gruppefritagelsesforordning om risikofinansieringsstøtte til små og mellemstore virksomheder, jf. forordningens artikel 1, stk. 4, litra c. Fællesskabsrammebestemmelserne om statsstøtte til kriseramte virksomheder i uddrag er lovforslagets bilag 1.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at det er en betingelse, at selskabet ikke har undladt at efterkomme et krav om tilbagebetaling af støtte, som Europa-Kommissionen ved en tidligere afgørelse har erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked.

Også på dette punkt er der tale om en betingelse, der opfylder et krav for anvendelsen af reglerne i EU's gruppefritagelsesforordning om risikofinansieringsstøtte til små og mellemstore virksomheder, jf. forordningens artikel 1, stk. 4, litra a.

Det foreslås i *stk. 2*, at selskabet skal anses for at befinde sig i en opstartsfase, hvis det har været aktivt på et marked i mindre end 7 år efter sit første kommercielle salg, og at det skal anses for at befinde sig i en vækstfase, hvis det har brug for en første kapitalindskud, som er større end 50 pct. af den gennemsnitlige årsomsætning i de foregående 5 år, beregnet på grundlag af en forretningsplan, der er udarbejdet med henblik på at trænge ind på et nyt produktmarked eller geografisk marked.

Det følger af EU's gruppefritagelsesforordning artikel 21, stk. 5, at der efter forordningen kun kan tildeles skattefordele til private investorer ved initialinvesteringer i små og mellemstore virksomheder, der opfylder de foreslåede betingelser, og det er altså kun virksomheder, der i overensstemmelse med den foreslåede afgrænsning må anses for at befinde sig i en opstarts- eller vækstfase, der efter forordningen må drage fordel af den statsstøtte, som de skattemæssige incitamenter til investorerne indebærer for målselskaberne. Den foreslåede bestemmelse tilsigter fuldt ud at udnytte de muligheder, som forordningen giver for gennemførelse af denne type skatteordninger uden individuel godkendelse efter statsstøttereglerne.

Ved vurderingen af, om et selskab har været aktivt på et marked i mindre end 7 år, skal der efter forslaget lægges vægt på tidspunktet for selskabets første kommercielle salg, hvilket ikke omfatter begrænset salg med henblik på at afprøve markedet, jf. EU's gruppefritagelsesforordning artikel 2, nr. 75. Om tilfælde, hvor selskabet har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering, henvises dog til det foreslåede stk. 3.

Selv om der er forløbet mere end 7 år siden selskabets første kommercielle salg, vil et selskab i

medfør af den foreslåede bestemmelse kunne anses for at være i en vækstfase og dermed opfylde betingelsen i forslagets stk. 1, nr. 2, når indtræden på et nyt produktmarked eller geografisk marked nødvendiggør tilførsel af ny risikovillig kapital i særligt stort omfang, nemlig en kapitaltilførsel på mere end 50 pct. af den gennemsnitlige årsomsætning i de foregående 5 år.

Det er et krav, at der forud for kapitalindskuddet foreligger en forretningsplan, der specifikt er udarbejdet med henblik på selskabets indtrængen på det nye marked, og som godtgør, at denne udvidelse af selskabets hidtidige marked nødvendiggør den tilførsel af ny risikovillig kapital, der begrundes, at selskabet vil skulle anses for at være i en vækstfase.

Det foreslås i *stk. 3*, at selskabet skal anses for at have været aktivt på et marked i mindst 7 år efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 1. pkt.*, hvis det har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, og det indskydende selskab foretog sit første kommercielle salg for mindst 7 år siden. Er aktiver, som selskabet har modtaget ved en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, indgået i flere successive skattefrie omstruktureringer efter fusionsskatteloven, foreslås det, at bedømmelsen af, hvornår det første kommercielle salg er foretaget, skal ske i forhold til det første selskab, der med hensyn til de pågældende aktiver var indskydende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at hindre, at et selskab vil kunne anses for et selskab i en opstartsfase ved skattefri overførsel af en virksomhed eller en gren af en virksomhed fra et selskab, hvis første kommercielle salg blev foretaget for mere end 7 år siden.

Det foreslås i *stk. 4*, at selskabet anses for at have været aktivt på et marked i mindst 7 år efter forslagets *stk. 2, 1. pkt.*, hvis et datterselskab, hvori selskabet direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen m.v., har været aktivt på et marked i mindst 7 år. Er der aktuelle planer om, at selskabet direkte eller indirekte skal erhverve mindst 25 pct. af aktiekapitalen m.v. i et selskab, foreslås det, at sidstnævnte selskab ved denne bedømmelse skal anses for et datterselskab.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at imødegå, at der opnås investorfradrag ved investeringer, når selskabet har væsentlige ejerandele i selskaber, der har været aktive på et marked i mindst 7 år. Derved kan et selskab, der har været aktivt på markedet gennem mere end 7 år, ikke opnå kapital, der tilføres med investorfradrag, ved at kapitalen tilføres gennem et moderselskab.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse heller ikke være mulighed for at opnå investorfradrag i forbindelse med kapitalindskud i f.eks. et nystiftet selskab, når planen er, at det indskudte beløb helt eller delvist skal anvendes til at erhverve en væsentlig ejerandel i et selskab, der har været aktivt på et marked i mindst 7 år. Formålet hermed er at undgå, at det er muligt at tilrettelægge

dispositionerne således, at der opnås investorfradrag for investeringer, der reelt foretages i virksomheder, der ikke er i en opstarts- eller vækstfase.

Det foreslås i *stk. 5*, at et selskab, der ikke befinder sig i en opstarts- eller vækstfase som nævnt i *stk. 2*, kan anses for målselskab ved direkte eller indirekte erhvervelse af aktier, der sker som opfølgning på en direkte eller indirekte erhvervelse af aktier i selskabet, som oprindeligt er foretaget på et tidspunkt, hvor selskabet ifølge en erklæring afgivet i medfør af § 5 opfyldte betingelserne i *stk. 1*, og muligheden for at foretage opfølgende investeringer indgik i den oprindelige forretningsplan.

Bestemmelsen har til formål at udnytte den mulighed for at yde statsstøtte i forbindelse med visse opfølgende investeringer, der fremgår af artikel 21, *stk. 6*, i EU's gruppefritagelsesforordning.

På det tidspunkt, hvor der foretages en direkte investering med investorfradrag eller en investering af en investorfradragfond i overensstemmelse med de regler, der gælder for disse fondes investeringer i målselskaber, kan det være forretningsmæssigt fornuftigt, at der ikke straks fra starten indskydes hele den kapital, som må anses for nødvendig, hvis målselskabets virksomhed udvikler sig som planlagt. Hvis der f.eks. er tale om investeringer i en virksomhed, der må forventes at have betydelige udviklingsomkostninger i en længere årrække, vil det således kunne være et naturligt led i forretningsplanen, at investeringen af den nødvendige kapital forudsættes at skulle ske i etaper eller investeringsrunder, således at investorerne får mulighed for at sikre sig, at virksomheden udvikler sig som forudsat.

Forslaget giver i sådanne situationer, hvor der er en direkte sammenhæng med den oprindeligt foretagne investering, mulighed for at foretage opfølgende investeringer, hvor selskabet betragtes som målselskab, selv om de opfølgende investeringer foretages på et tidspunkt, hvor selskabet ikke længere kan anses for at befinde sig i en opstarts- eller vækstfase. I relation til direkte erhvervelse af aktier kan den opfølgende investering endvidere foretages, selv om det i øvrigt ikke er muligt for eksisterende aktionærer at foretage direkte erhvervelser med investorfradrag, jf. forslagens § 6, *stk. 1*.

Det følger af den foreslåede betingelse om, at muligheden for at foretage opfølgende investeringer skal indgå i den oprindelige forretningsplan, at der på tidspunktet for den oprindelige investering skal foreligge en forretningsplan, der udtrykkeligt omhandler muligheden for at foretage opfølgende investeringer. Forretningsplanen skal desuden konkretisere de omstændigheder, hvor der efter planen vil kunne opstå behov for opfølgende investeringer. Det vil altså ikke være tilstrækkeligt til at anse muligheden for opfølgende investeringer for at være indgået i forretningsplanen, at denne plan f.eks. blot indeholder abstrakte udsagn om, at der vil kunne blive foretaget yderligere

kapitalindskud, hvis der viser sig behov herfor.

Den i den foreslåede bestemmelse omtalte forretningsplan skal ifølge forslaget § 5 indsendes til Erhvervsstyrelsen sammen med den revisorerklæring, der omhandles i samme bestemmelse. Er det ikke sket, vil der ikke være mulighed for at bringe den her foreslåede undtagelsesbestemmelse i anvendelse.

Er de foreslåede betingelser for at anse en investering for en opfølgende investering opfyldt, vil også nye investorer i selskabet kunne anse selskabet for målselskab i relation til den pågældende investering, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Til § 4

Det foreslås, at målselskabet samlet højst må modtage kapitalindskud, hvori indgår aktier tegnet af investorfradragsfonde, eller som danner grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, for beløb over 15 mio. euro. Ved erhvervelse af aktier i skuffeselskaber, jf. forslaget § 2, stk. 2, nr. 2, medregnes den samlede anskaffelsessum for aktierne ved opgørelsen af grænsen på 15 mio. euro, når erhvervelsen helt eller delvis foretages af investorfradragsfonde eller danner grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse.

Det følger af artikel 21, stk. 9, i EU's gruppefritagelsesforordning, at de statsstøtteordninger i form af f.eks. tildeling af skattefordele til private investorer, der efter forordningen kan betragtes som forenelige med traktaten uden forudgående godkendelse efter statsstøttere reglerne, skal overholde den foreslåede grænse. Den foreslåede bestemmelse har derfor til formål at sikre, at investorfradragsordningen er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

Da statsstøtte til enkeltinvestorer kan påvirke det samlede kapitalindskud, som målselskabet opnår, skal den foreslåede grænse vurderes i forhold til samtlige kapitalindskud, hvori der deltager enten investorfradragsfonde eller private investorer, der opnår investorfradrag ved direkte erhvervelse. Disse kapitalindskud skal medregnes i deres helhed, uanset om de delvist foretages af investorer, der hverken opnår investorfradrag eller er investorfradragsfonde.

Indskud fra investorfradragsfonde skal medregnes, fordi der er opnået skattefordele ved de individuelle investorers erhvervelse af andelene i fondene. Denne skattefordel kommer de virksomheder til gode, der investeres i, når investorfradragsfondene tegner kapital i målselskaberne.

Hvis målselskabet har modtaget kapitalindskud, der fuldt ud er tilvejebragt uden investorfradrag eller deltagelse af investorfradragsfonde, vil sådanne indskud ikke skulle medregnes ved

vurderingen af, om den foreslåede grænse er overholdt. Det vil dog forudsætte, at de pågældende kapitalindskud er foretaget uden sammenhæng med kapitalindskud, der skal medregnes. Er der i forhold til investorernes beslutning om foretagelse af kapitalinskuddet reelt tale om én sammenhængende investeringsrunde, vil det samlede indskudte beløb altså skulle medregnes, selv om der tidsmæssigt sker en opdeling i flere indskud, der gennemføres successivt. Det vil ved vurderingen af, om flere tidsmæssigt adskilte kapitalindskud må anses for at være led i en sammenhængende investeringsrunde, være afgørende, om investorerne på det tidspunkt, hvor det første indskud foretages, dels er bekendt med den samlede kapital, der planlægges indskudt, dels har vished for, at de planlagte efterfølgende kapitalindskud faktisk vil blive foretaget.

Investorfradragsfonde vil ikke kunne deltage i kapitalindskud, hvorved den foreslåede grænse overskrides, og investorer, der tegner aktier direkte, vil i givet fald ikke kunne opnå investorfradrag.

Investorer, der påtænker deltage i en investeringsrunde ved direkte tegning af aktier, vil kunne anmode om at modtage den i forslaget § 5, stk. 1, omtalte erklæring, inden de forpligter sig til aktietegningen. Hvis de ikke har anmodet herom, og det viser sig, at grænsen er overskredet, vil der ikke kunne opnås investorfradrag for investeringen.

Den foreslåede bestemmelse 2. pkt. vil indebære, at den købesum, der erlægges ved erhvervelse af aktier i skuffeselskaber, behandles på samme måde som kapitalindskud. Dette skal ses i sammenhæng med, at der efter forslaget § 2, stk. 2, hvorefter der er adgang til at opnå investorfradrag ved erhvervelse af sådanne aktier, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at en godkendt revisor forud for erhvervelse af aktier i skuffeselskaber, jf. forslaget § 2, stk. 2, nr. 2, eller gennemførelse af kapitalindskud, der foretages af investorfradragsfonde, eller som kan danne grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, skal afgive erklæring med høj grad af sikkerhed om, at selskabet opfylder betingelserne i forslaget § 3, og at den i forslaget § 4 omtalte grænse ikke vil blive overskredet ved erhvervelsens eller kapitalinskuddets gennemførelse. Erklæringen skal efter forslaget indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for 2 uger efter erhvervelsen eller i forbindelse med anmeldelsen af stiftelsen eller kapitalinskuddet og må ikke være afgivet mere end 2 uger før erhvervelsen, stiftelsesdokumentets underskrivelse eller afholdelsen af den generalforsamling, hvor kapitalinskuddet vedtages.

Det foreslåede krav om forudgående afgivelse af revisorerklæring vedrørende overholdelsen af kravene til målselskaber efter forslaget § 3 og beløbsgrænsen i forslaget § 4 skaber for investorfradragsfonde og individuelle investorer sikkerhed for, at en påtænkt investering vil kunne foretages (med investorfradrag).

Det er således ved forslaget forudsat, at de kan lægge revisorerklæringens indhold til grund, og private investorer vil derfor også kunne opnå investorfradrag, når der er afgivet en bekræftende revisorerklæring, selv om det efterfølgende måtte vise sig, at revisor har begået fejl. Det vil dog naturligvis forudsætte, at investor ikke er i ond tro herom.

Erklæringen vil desuden kunne inddrages ved skattemyndighedernes efterfølgende kontrol.

Erklæringen vil skulle være en såkaldt erklæring med sikkerhed, jf. revisorlovens § 1, stk. 2, og den vil skulle afgives af en godkendt revisor, jf. revisorlovens kapitel 2.

Revisorer, der er godkendt efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, vil også kunne afgive erklæringer efter forslaget, såfremt de er anmeldt til Erhvervsstyrelsen efter revisorlovens § 11. Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over de revisorer, der er anmeldt efter revisorlovens § 11, jf. bestemmelsens stk. 3.

Erklæringen skal efter forslaget afgives med høj grad af sikkerhed, og den skal udformes i overensstemmelse med de krav til erklæringer med sikkerhed, der følger af revisorlovgivningen, jf. herved §§ 16-18 i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisors erklæringer.

Der vil ikke herudover gælde særlige krav til erklæringens indhold, jf. dog nedenfor om det foreslåede stk. 2, men det skal fremgå utvetydigt, at betingelserne i §§ 3 og 4 vil være opfyldt ved det påtænkte kapitalindskud.

Det er efter forslaget overladt til de involverede parter selv at aftale, hvem der sikrer, at revisorerklæringen indhentes, og hvem der skal afholde de hermed forbundne omkostninger. Selv om revisorerklæringen indhentes med henblik på at sikre, at investeringen kan foretages af en investorfradragfond eller kan danne grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, vil det efter omstændighederne kunne være i målselskabets egen interesse at stå for indhentelsen af erklæringen og afholde de hermed forbundne udgifter. Målselskabet vil således kunne benytte revisorerklæringen i forbindelse med kontakt til potentielle investorer, der på grundlag heraf vil have vished for, at investeringen kan foretages og/eller danne grundlag for investorfradrag.

Omkostningen vil efter sin karakter hverken være en fradragberettiget driftsomkostning eller en omkostning, der er så direkte forbundet med selve erhvervelsen af aktierne, at den ved investors

afholdelse heraf vil kunne tillægges aktiernes anskaffelsessum.

Det kan ikke afvises, at der vil kunne foreligge en situation, hvor der først umiddelbart før aktietegningens gennemførelse vil være sikkerhed for, at beløbsgrænsen i forslagets § 4 ikke overskrides. I så fald må revisor undlade at afgive sin endelige erklæring, indtil spørgsmålet er afklaret, og målselskabet og/eller revisor må i givet fald informere potentielle investorer herom.

Det foreslås i *stk. 2*, at når der i forbindelse med et kapitalindskud omfattes af *stk. 1, 1. pkt.*, er udarbejdet en forretningsplan, hvori indgår en mulighed for at foretage opfølgende investeringer som nævnt i § 3, *stk. 4*, skal denne forretningsplan indsendes til Erhvervsstyrelsen sammen med den i det foreslåede *stk. 1* nævnte erklæring. Ved senere opfølgende investeringer foreslås det desuden, at revisorerklæringen efter *stk. 1* skal indeholde en redegørelse for de omstændigheder, der begrunder, at kapitalindskuddet må anses for at indgå som en mulighed i den oprindelige forretningsplan.

Forslaget har til formål at sikre, dels at der foreligger dokumentation for den oprindelige forretningsplans indhold i forbindelse med eventuelle opfølgende investeringer, der er omfattet af forslagets § 3, *stk. 4*, dels at der afgives en særskilt revisorerklæring herom

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse opstiller visse tilfælde, hvor der som følge af forhold vedrørende investor eller dennes nærtstående ikke vil være mulighed for at opnå investorfradrag for den skattepligtige, selv om der tegnes aktier i et selskab, der opfylder betingelserne for at være et målselskab.

Det foreslås i *stk. 1*, at der ikke kan foretages investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier, jf. forslagets § 2, *stk. 1, nr. 1*, hvis den skattepligtige eller dennes nærtstående direkte eller indirekte ejer eller har ejet aktier i målselskabet i det indkomstår, hvor investeringen foretages, eller i de 2 forudgående indkomstår. Efter forslaget gælder dette dog ikke opfølgende investeringer omfattet af forslagets § 3, *stk. 4*.

Det følger af artikel 21, *stk. 3*, jf. artikel 2, *nr. 72*, i EU's grupperafregningsforordning, at statsstøtteordninger i form af tildeling af skattefordele til private investorer efter forordningen kun kan betragtes som forenelige med traktaten uden forudgående godkendelse efter statsstøttereglerne, hvis der er tale om investorer, der ikke i forvejen er aktionærer i målselskabet. Kravet har sin baggrund i, at formålet med statsstøtten skal være at lette de støtteberettigede selskabers adgang til risikovillig kapital, og at selskabets eksisterende aktionærer som udgangspunkt ikke vil have behov for særlige skattemæssige incitamenter til at foretage yderligere, nødvendige kapitalindskud.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at opfylde det omhandlede krav i gruppefritagelsesforordningen.

Når der er tale om opfølgende investeringer omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 4, ligger de som beskrevet i bemærkningerne til denne bestemmelse i direkte forlængelse af allerede foretagne investeringer. Opfølgende investeringer kan derfor betragtes som én samlet investering i flere investeringsrunder.

På den baggrund er det hverken efter gruppefritagelsesforordningen eller den foreslåede bestemmelse udelukket, at eksisterende aktionærer opnår investorfradrag ved kapitalindskud i forbindelse med opfølgende investeringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke kan foretages investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier, jf. forslagens § 2, stk. 2, nr. 1, hvis den skattepligtige eller dennes nærtstående i det indkomstår, hvor investeringen foretages, eller i de 2 forudgående indkomstår overdrager eller har overdraget aktiver til målselskabet. Det foreslås endvidere, at investorfradrag heller ikke kan opnås, hvis aktiverne er overdraget til målselskabet fra et selskab m.v., hvori den skattepligtige er hovedaktionær, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagens § 2, hvorefter der kun kan opnås investorfradrag ved kontantindskud og altså f.eks. ikke ved apportindskud af driftsaktiver, idet der ikke ved et sådant indskud investeres ny kapital på markedet. Kravet om kontantindskud ville imidlertid kunne omgås ved, at en potentiel investor eller dennes nærtstående sælger aktiver til selskabet og herefter foretager et kontantindskud i selskabet, hvorefter det indskudte beløb anvendes til at indfri købesummen for aktiverne.

Den foreslåede bestemmelses 1. pkt. tilsigter at hindre denne omgåelsesmulighed, og den foreslåede bestemmelse sikrer også, at en sådan omgåelse ikke kan gennemføres ved, at dispositionernes rækkefølge ændres, således at der først foretages kontantindskud og derefter, inden indkomstårets udløb, sælges aktiver til selskabet. Sker salget af aktiver til selskabet efter indkomstårets udløb, vil bestemmelsen i forslagens § 10 kunne medføre, at der sker genbeskatning af investorfradraget.

For så vidt angår forslagens 2. pkt. vedrørende overdragelse af aktiver til målselskabet fra selskaber, hvori den skattepligtige er hovedaktionær, er formålet at hindre, at den nævnte form for omgåelse af kravet om, at aktietegningen skal ske ved kontantindskud, sker ved, at et apportindskud foretages via et selskab, hvori aktionæren eller dennes nærtstående er hovedaktionær.

Det ville f.eks. kunne ske ved, at den skattepligtige foretager et apportindskud i et nystiftet selskab, der overdrager aktiverne til målselskabet. Derefter kunne den skattepligtige foretage et kontantindskud, hvorefter målselskabet kunne anvende det indskudte beløb til betaling af købesummen for aktiverne. Herefter ville den skattepligtige kunne likvidere selskabet og derved få udbetalt det oprindelige kontantindskud på ny.

Det foreslås i *stk. 3*, at der ikke kan foretages investorfradrag ved direkte erhvervelse af aktier, hvis målselskabet i det indkomstår, hvor investeringen foretages, eller i de to forudgående indkomstår er eller har været modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, og den skattepligtige eller dennes nærtstående i samme periode direkte eller indirekte ejer eller har ejet aktier i det indskydende selskab eller overdrager eller har overdraget aktiver til det indskydende selskab. Det foreslås endvidere, at dette også skal gælde ved overdragelse af aktiver til det indskydende selskab fra et selskab m.v., hvori den skattepligtige er hovedaktionær som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i *stk. 2* og *3*.

Formålet er således for det første at imødegå, at der sker omgåelse af forslagets *stk. 1*, om, at den skattepligtige eller dennes nærtstående ikke må direkte eller indirekte må have ejet aktier i målselskabet. En sådan omgåelse ville være mulig, hvis der kunne opnås investorfradrag i en situation, hvor det selskab, som der ejes eller har været ejet aktier i, er indskydende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, og der derefter erhverves aktier i det modtagende selskab.

Dernæst er formålet at imødegå omgåelse af forslagets *stk. 2*, hvorefter der ikke kan opnås investorfradrag, når den skattepligtige eller dennes nærtstående i det indkomstår, hvor investeringen foretages, eller i de to forudgående indkomstår overdrager eller har overdraget aktiver til målselskabet. En sådan omgåelse ville være mulig, hvis der kunne opnås investorfradrag i en situation, hvor det selskab, som aktiver overdrages eller er overdraget til, er indskydende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven, og der derefter erhverves aktier i det modtagende selskab.

Det foreslås i *stk. 4*, at den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer anses for nærtstående ved anvendelsen af de foreslåede bestemmelser i *stk. 1-3*. Det foreslås endvidere, at stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.

Den foreslåede afgrænsning af den kreds af personer, der betragtes som den skattepligtiges

nærtstående, svarer til den afgrænsning, der fremgår af f.eks. aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, om afgrænsningen af, hvornår en person må anses for hovedaktionær.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at grundlaget for investorfradraget er den skattepligtiges anskaffelsessum efter aktieavancebeskatningsloven for aktier som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, og andele som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 2.

Dette indebærer, at grundlaget for investorfradraget er det beløb, som de pågældende aktier eller andele er erhvervet for med tillæg af eventuelle yderligere omkostninger, der er direkte knyttet til erhvervelsen. De omkostninger, som kan tillægges den faktiske anskaffelsessum, er f.eks. udgifter til formidling og rådgivning forbundet med erhvervelsen såsom advokat- og revisorudgifter og honorarer til finansielle rådgivere.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fradraget udgør anskaffelsessummen ganget med 0,59. Ved at gange grundlaget efter 1. pkt. med den nævnte faktor får investor fradrag for halvdelen af sin investering, samtidig med at fradraget, der gives som et ligningsmæssigt fradrag, får en skatteværdi på ca. 30 pct. i en gennemsnitskommune. Dette skal ses i lyset af, at et ligningsmæssigt fradrag har en skatteværdi på ca. 25,6 pct. i en gennemsnitskommune. Der henvises til den politiske aftale og til omtalen heraf i afsnit 2.2.1.

Det foreslås i *stk. 2*, at investorfradraget ved direkte erhvervelse af aktier som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, højst kan beregnes på grundlag af en anskaffelsessum som opgjort efter stk. 1, 1. pkt., på 400.000 kr. i hvert af indkomstårene 2019-2022 og 800.000 kr. i 2023 og senere indkomstår. Det foreslås desuden, at fradraget ved indirekte erhvervelse af aktier som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 2, højst kan beregnes på grundlag af en anskaffelsessum som opgjort efter stk. 1, 1. pkt., på 125.000 kr. i hvert af indkomstårene 2019-2022 og 250.000 kr. i 2023 og senere indkomstår.

Forslaget indebærer et loft for størrelsen af investorfradraget i de enkelte indkomstår. Der henvises til den politiske aftale og til omtalen heraf i afsnit 2.2.1.

Bestemmelsen i *stk. 2* indebærer f.eks., at det ved direkte erhvervelse af aktier eller andele i 2019 højst er 400.000 kr., der kan danne grundlag for opgørelsen af investorfradraget. Hvis investors anskaffelsessum er højere end grænsen på 400.000 kr., giver den overskydende del ikke grundlag for investorfradrag.

Til § 8

I tilfælde omfattet af forslagets §§ 9-11 vil der skulle ske genbeskatning af tidligere foretagne investorfradrag.

Det foreslås i *stk. 1*, at den skattepligtige i de pågældende tilfælde skal genbeskattes i det indkomstår, hvor den omstændighed, der udløser genbeskatningen, er indtruffet. Genbeskatningen medfører, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det pågældende indkomstår sker medregning af investorfradraget med tillæg af 3 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori fradraget er foretaget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori genbeskatningen skal ske.

Foretages et investorfradrag f.eks. på grundlag af en anskaffelse på 200.000 kr. i indkomståret 2019, hvorefter de tegnede aktier eller andele afstås i indkomståret 2021, vil der i indkomståret 2021 skulle ske genbeskatning efter forslagets § 9. Det beløb, der skal medregnes ved genbeskatningen, opgøres som investorfradraget med tillæg af 3 pct. af investorfradraget x antallet af år, for hvilke der skal medregnes procenttillæg. I eksemplet udgør investorfradraget i 2019 118.000 kr., nemlig anskaffelsessummen ganget med faktor 0,59. Ved opgørelsen af den skattepligtiges skattepligtige indkomst i 2021 vil der derfor skulle medregnes kr. 125.080 kr. ($118.000 + 118.000 \times 0,03 \times 2 = 125.080$).

Bestemmelsen har til formål at fastlægge de skattemæssige konsekvenser i de tilfælde, hvor den skattepligtige som følge af efterfølgende dispositioner ikke bør kunne bevare den skattemæssige fordel forbundet med investorfradraget, jf. forslagets §§ 9 og 10 og bemærkningerne hertil, og hvor der derfor efter forslaget skal ske genbeskatning.

Det foreslåede tillæg svarer til det tillæg, der anvendes ved genbeskatning af indskud på etablerings- og iværksætterkonti i henhold til lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto og har til hensigt at sikre, at den skattepligtige ikke trods genbeskatningen skal kunne opnå en økonomisk fordel ved det foretagne investorfradrag.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal genbeskatningen af investorfradraget ske med satserne for kommunal indkomstskat og kirkeskat for det indkomstår, hvori den omstændighed, der udløser genbeskatningen, er indtruffet. For skattepligtige, der svarer skat efter personskattelovens § 8 c, anvendes beskatningsprocenten efter personskattelovens § 8 c i stedet for satsen for kommunal indkomstskat.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der er tale om genbeskatning af et fradrag, der er opnået som et ligningsmæssigt fradrag. Ved genbeskatningen skal fradraget derfor beskattes med en sats, der så vidt muligt modsvarer skatteværdien af et ligningsmæssigt fradrag, hvilket opnås ved den foreslåede bestemmelse. En tilsvarende bestemmelse finder f.eks. anvendelse, når der sker

genbeskatning af indskud på etablerings- og iværksætterkonti, jf. § 9, stk. 3, i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at der skal ske genbeskatning efter forslaget § 8 i det omfang, den skattepligtige senest 3 år efter erhvervelsen afstår aktier eller andele i investorfradragsfonde, der har dannet grundlag for investorfradrag.

Forslaget om genbeskatning, medmindre den skattepligtige bevarer ejerskabet til aktierne/andelene i mindst 3 år, har til hensigt at hindre, at investorfradrag kan opnås, selv om den skattepligtige ikke, eller i hvert fald kun i en forholdsmæssigt kort periode, stiller risikovillig kapital til rådighed på markedet. Derudover har forslaget til formål at hindre, at reelt samme kapital benyttes til opnåelse af investorfradrag flere gange. Forslaget omfatter enhver afståelse, herunder f.eks. ved konkurs, og altså ikke blot tilsigtede afståelser.

Hvis den skattepligtige uden skattemæssige konsekvenser kunne afstå aktier eller andele i investorfradragsfonde, der er erhvervet med investorfradrag, ville den skattepligtige f.eks. kort efter erhvervelsen kunne afstå aktierne/andelene og anvende salgsbeløbet til foretagelse af nye indskud med investorfradrag. En sådan fremgangsmåde ville ved direkte erhvervelser desuden kunne anvendes i forbindelse med overdragelse af aktier til fysiske eller juridiske personer, der ikke selv ville have kunnet opnå investorfradrag ved den oprindelige aktietegning.

Den foreslåede regel er derfor nødvendig for at hindre, at investorfradragsordningen udnyttes til at opnå utilsigtede fradrag.

Det er vurderet, at det foreslåede krav om, at den skattepligtige beholder aktierne/andelene i en periode på mindst 3 år, vil skabe en rimelig balance mellem hensynet til at imødegå utilsigtede (kunstige) investorfradrag og hensynet til, at den skattepligtige ikke i for høj grad afskæres fra at foretage f.eks. rent forretningsmæssigt begrundede afståelser. Et tilsvarende ejertidskrav på 3 år anvendes f.eks. også ved skattefrie aktieombytninger, der gennemføres uden forudgående tilladelse fra Skatteforvaltningen i henhold til aktieavancebeskatningslovens § 36. Denne balance søges yderligere sikret ved det foreslåede stk. 4, jf. nedenfor.

Genbeskatning sker efter forslaget i det omfang, den skattepligtige afstår aktier eller andele, hvis anskaffelse har dannet grundlag for investorfradrag. Ved delafståelser vil der derfor kun skulle ske genbeskatning af den del af et tidligere opnået investorfradrag, som kan henføres til de afståede aktier.

Det foreslås i *stk. 2*, at aktier eller andele i investorfradragsfonde ved anvendelsen af forslaget *stk. 1* anses for afstået, hvis de ophører med at være omfattet af dansk beskatningsret af anden grund end den skattepligtiges død.

Den foreslåede regel vil skulle finde anvendelse ved den skattepligtiges fraflytning fra Danmark inden for 3 år fra erhvervelsen af aktierne eller andelene samt i tilfælde, hvor f.eks. aktier henført til et fast driftssted her i landet inden for samme periode udgår af dansk beskatning, fordi det faste driftssted ophører eller flyttes til et andet land. Reglen svarer til fraflytningsreglen i aktieavancebeskatningslovens § 38, *stk. 1*. Der er efter aktieavancebeskatningslovens § 39 mulighed for at opnå henstand med betaling af fraflytningskatten efter lovens § 38. Da genbeskatning af investorfradrag ikke vil indebære en fremrykket aktieavancebeskatning, er der efter forslaget ikke adgang til en tilsvarende henstand med betalingen af den skat, der udløses ved genbeskatningen.

Medmindre der på fraflytningstidspunktet kan konstateres en avance, ville den pågældende person som udgangspunkt kunne opnå et fradrag ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst ved aktietegningen, selv om en senere avance ved afståelse ikke ville kunne beskattes her i landet. Formålet med forslaget er på den baggrund at hindre, at der utilsigtet opnås investorfradrag kort forud for fraflytning, idet der i så fald sker genbeskatning i fraflytningsåret. Den foreslåede regel varetager altså hensynet til fordelingen af beskatningskompetencen ved fraflytning.

Det foreslås i *stk. 3*, at de sidst afståede aktier eller andele i investorfradragsfonde anses for at have dannet grundlag for fradraget, når den skattepligtige ejer aktier eller andele i investorfradragsfonde med samme rettigheder erhvervet på samme tidspunkt, og det skal afgøres, om de afståede aktier eller andele i investorfradragsfonde har dannet grundlag for investorfradrag. Ejer den skattepligtige aktier eller andele i investorfradragsfonde med samme rettigheder erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de først erhvervede aktier eller andele i investorfradragsfonde desuden for de først afståede.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at fastlægge, hvordan det ved delafståelser afgøres, om afståede aktier eller andele i investorfradragsfonde har dannet grundlag for investorfradrag. Dette vil kunne være afgørende for, om sådanne delafståelser udløser genbeskatning efter forslaget *stk. 1*.

Efter *1. pkt.* i den foreslåede bestemmelse vil den skattepligtige uden genbeskatning kunne delafstå aktier eller andele, så længe den skattepligtige stadig har aktier eller andele i behold svarende til den anskaffelsessum, der har dannet grundlag for fradraget efter forslaget § 7.

Efter *2. pkt.* i den foreslåede bestemmelse vil det være de først erhvervede aktier eller andele i

investorfradragsfonde, der anses for de først afståede, når de ikke er erhvervet på samme tidspunkt. Dette svarer til det såkaldte FIFO-princip (first-in-first-out), der også finder anvendelse efter aktieavancebeskatningslovens § 5.

Det foreslås i *stk. 4*, at der ved den skattepligtiges afståelse inden 3 år af samtlige aktier i et målselskab eller samtlige andele i en investorfradragsfond ikke sker genbeskatning efter stk. 1, hvis aktiernes eller andelenes afståelsessum med tillæg af modtagne udbytter vedrørende de pågældende aktier eller andele i investorfradragsfonde ikke overstiger 50 pct. af aktiernes eller andelenes anskaffelsessum.

Hvis den skattepligtige ved en afståelse utvivlsomt har konstateret et tab på erhvervelsen af aktierne eller andelene – efter hensyntagen til både modtagne udbytter og fordelene ved investorfradraget – vil det være uhensigtsmæssigt, hvis den skattepligtige undlader at foretage en forretningsmæssigt velbegrunnet afståelse blot som følge af risikoen for genbeskatning. I værste fald ville konsekvensen kunne være, at den skattepligtige ville holde usunde selskaber kunstigt i live blot som følge af de skattemæssige konsekvenser af, at en likvidation vil skulle anses for en afståelse.

Den foreslåede bestemmelse har på den baggrund til formål at sikre, at den skattepligtige ikke udelukkende som følge af risikoen for genbeskatning vælger at beholde aktier, selv om det er utvivlsomt, at de hensyn, der begrundet genbeskatning efter bestemmelsen i forslaget *stk. 1*, ikke er til stede.

Reglen vil finde tilsvarende anvendelse i fraflytningstilfælde omfattet af det foreslåede *stk. 2* om fraflytning.

Det foreslås i *stk. 5*, at den skattepligtige skal give oplysning til Skatteforvaltningen, hvis der afstås aktier eller andele, der har dannet grundlag for investorfradrag, og som derfor er omfattet af ejertidskravet i forslaget til *stk. 1*.

Oplysningen skal gives inden udløbet af oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13, for det indkomstår, hvori afståelsen er sket. Hvis den skattepligtige ikke afgiver oplysningen, vil der kunne pålægges sanktioner efter reglerne i skattekontrollovens kapitel 9 (§§ 82 ff.), hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at der skal ske genbeskatning efter § 8, hvis den skattepligtige eller dennes nærtstående inden for 3 år efter erhvervelsen af aktier, der har dannet grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, overdrager aktiver til målselskabet. Det foreslås endvidere, at der også sker

genbeskatning, hvis aktiverne er overdraget til målselskabet fra et selskab m.v., hvori den skattepligtige er hovedaktionær, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagets § 2 og § 6, stk. 2.

Efter forslagets § 2 kan der kun opnås investorfradrag ved kontantindskud og altså f.eks. ikke ved apportindskud af driftsaktiver, idet der ikke ved et sådant indskud investeres ny kapital på markedet. Kravet om kontantindskud ville imidlertid kunne omgås ved, at en potentiel investor eller dennes nærtstående foretager kontantindskud i selskabet, hvorefter det indskudte beløb anvendes til køb af driftsaktiver fra den nye aktionær eller dennes nærtstående.

Bestemmelsen i forslagets § 6, stk. 2, 1. pkt., vil hindre denne omgåelsesmulighed, hvis målselskabet erhverver aktiverne forud for det tidspunkt, hvor der foretages et kontantindskud i målselskabet.

1. pkt. i den foreslåede bestemmelse sikrer, at omgåelsen heller ikke kan ske ved at lade målselskabet erhverve aktiverne efter det tidspunkt, hvor der er tegnet aktier i selskabet, og denne aktietegning har dannet grundlag for investorfradrag.

For så vidt angår forslagets 2. pkt. vedrørende overdragelse af aktiver til målselskabet fra selskaber, hvori den skattepligtige er hovedaktionær, er formålet at hindre, at den nævnte form for omgåelse af kravet om, at aktietegningen skal ske ved kontantindskud, sker ved, at et apportindskud foretages via et selskab, hvori aktionæren er hovedaktionær som nævnt i aktieavancebeskatningsloven § 4.

Bestemmelsen i forslagets § 6, stk. 2, 2. pkt., vil hindre denne omgåelsesmulighed, hvis målselskabet erhverver aktiverne forud for det tidspunkt, hvor der foretages et kontantindskud i målselskabet, mens den foreslåede bestemmelses 2. pkt. hindrer omgåelsesmuligheden i tilfælde, hvor målselskabet erhverver aktiverne efter det tidspunkt, hvor der med investorfradrag er tegnet aktier i selskabet.

Den form for omgåelse, som bestemmelsen i det foreslåede 2. pkt. har til hensigt at hindre, ville f.eks. kunne gennemføres ved, at den skattepligtige foretog et apportindskud i et nystiftet selskab, stiftede målselskabet ved et kontantindskud og herefter lod målselskabet anvende det indskudte beløb til køb af de aktiver og passiver, der var indskudt i søsterselskabet. Herefter ville den skattepligtige kunne likvidere selskabet og derved få udbetalt det oprindelige kontantindskud på ny.

I *stk. 2* foreslås det, at bestemmelsen i det foreslåede stk. 1 skal finde tilsvarende anvendelse, hvis målselskabet inden for 3 år efter den skattepligtiges erhvervelse af aktier, der har dannet grundlag

for investorfradrag ved direkte erhvervelse, er modtagende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven, og den skattepligtige, dennes nærtstående som nævnt i § 6, stk. 4, eller et selskab m.v., hvori den skattepligtige er hovedaktionær som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, har overdraget aktiver til det indskydende selskab.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at hindre, at der ved gennemførelse af skattefrie omstruktureringer kunne gennemføres den form for dispositioner, der hindres efter det foreslåede stk. 1.

En sådan omgåelse ville være mulig, hvis der kunne opnås investorfradrag i en situation, hvor den skattepligtige, dennes nærtstående eller et selskab, som den skattepligtige er hovedaktionær i, overdrager aktiver til et selskab, der derefter indgår som indskydende selskab i en skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven, hvori målselskabet er modtagende selskab. I en sådan situation opnås der således samme resultat som ved at overdrage aktiverne direkte til målselskabet.

Det foreslås i *stk. 3*, at den skattepligtige, når der skal ske genbeskatning efter forslagets stk. 1 eller 2, skal give told- og skatteforvaltningen oplysning herom inden udløbet af oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13, for det indkomstår, hvori genbeskatning skal ske.

Oplysningen skal gives inden udløbet af oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13, for det indkomstår, hvori afståelsen er sket. Hvis den skattepligtige ikke afgiver oplysningen, vil der kunne pålægges sanktioner efter reglerne i skattekontrollovens kapitel 9 (§§ 82 ff.), hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Til § 11

Det foreslås, at der skal ske genbeskatning efter § 8, hvis virksomheden i et målselskab, hvori den skattepligtige har erhvervet aktier, der har dannet grundlag for investorfradrag ved direkte erhvervelse, inden for 3 år efter erhvervelsen i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i forslagets § 3, stk. 1, nr. 3, hvorefter selskaber, hvis virksomhed i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, ikke kan anses for målselskaber i bestemmelsens forstand.

Aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, er den såkaldte pengetankregel, der har til formål at fastlægge, hvornår der er tale om et aktivt driftsselskab med reel erhvervsmæssig virksomhed i modsætning et selskab, hvis virksomhed hovedsageligt består i

passiv kapitalanbringelse (en ”pengetank”).

Forslaget om, at investorfradrag ikke skal kunne opnås ved tegning af aktier i et selskab, der enten på tegningstidspunktet er en pengetank (forslagets § 3, stk. 1, nr. 3), eller som bliver en pengetank inden for 3 år efter aktietegningen, skal ses i lyset af, at investorfradragets grundlæggende formål er at skabe et skattemæssigt incitament, som letter adgangen til risikovillig kapital for visse små og mellemstore selskaber (iværksættervirksomheder). Det vil ikke være i overensstemmelse med dette formål at indrømme investorfradrag ved tegning af aktier i selskaber, der blot passivt investerer den indskudte kapital.

Der vil efter pengetankreglen være tale om en pengetank, hvis mindst 50 pct. af indtægterne (indtægtskriteriet) eller mindst 50 pct. af handelsværdien af aktiverne (aktivkriteriet) vedrører udlejning af fast ejendom, herunder ubebyggede grunde og ejendomsprojekter, og/eller besiddelse af kontanter, værdipapirer m.v., jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6. Bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses ikke for udlejning af fast ejendom, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 3. Desuden anses besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 (andelsbeviser eller andele i andelsforeninger) ikke som besiddelse af værdipapirer.

Ved bedømmelsen af, om mindst 50 pct. af indtægterne vedrører udlejning af fast ejendom eller besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende, tages hensyn til den regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter, opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår. Ved bedømmelsen af aktivkriteriet tages udgangspunkt i handelsværdien af udlejningsejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende på overdragelsestidspunktet eller som et gennemsnit af de seneste 3 regnskabsår.

Bedømmelsen foretages som et gennemsnit af de seneste 3 regnskabsår for at mindske betydningen af udsving i selskabets resultater fra år til år. Ved de seneste 3 regnskabsår forstås de seneste 3 regnskabsår, der er afsluttet på det tidspunkt, hvor aktierne tegnes. Har selskabet eksisteret i mindre end 3 år, foretages vurderingen ud fra de år, selskabet har eksisteret. I tilfælde, hvor et selskab er stiftet ved en skattefri omstrukturering af et tidligere selskab m.v., foretages bedømmelsen ud fra de regnskabsår, det nye selskab har eksisteret.

Pengetankreglen finder ikke anvendelse, hvis der er tale om et selskab, som driver næring med køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed, og selskabet er omfattet af lov om finansiel virksomhed, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 5, 2. pkt.

Hvis et målselskab inden for tre år efter kapitalindskuddet bliver en pengetank i pengetankregelns

forstand, vil det kunne skyldes, at der er tale om et kapitalindskud ved stiftelsen, og det viser sig at den indskudte kapital blot investeres passivt. Det kan også skyldes, at selskabets virksomhed har ændret karakter efter kapitalindskuddets foretagelse.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. februar 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven har virkning fra og med den 1. januar 2019. Loven har virkning før ikrafttrædelsen, hvilket skal ses i lyset af, at lovens virkninger udelukkende er begunstigende for borgere og virksomheder.

Til § 13

Til nr. 1

Det foreslås, at selskaber og investorfradragfonde efter forslaget til de nye bestemmelser i skatteindberetningslovens §§ 29 a og 29 b skal foretage indberetning om investeringer, når en skattepligtig ønsker at foretage investorfradrag.

Skatteindberetningsloven, der træder i kraft den 1. januar 2019, indeholder regler om pligt til automatisk indberetning. Pligt til automatisk indberetning indebærer, at de indberetningspligtige uden opfordring skal give Skatteforvaltningen visse oplysninger om tredjemand.

Indberetningsreglerne er med til at sikre datagrundlaget til brug for dannelsen af borgernes årsopgørelser og oplysningsskemaer og er således væsentlige for den service, Skatteforvaltningen ønsker at yde.

Skatteindberetningslovens kapitel 4 indeholder regler om indberetningspligt for selskaber m.v. Efter reglerne skal selskaber bl.a. indberette om erhvervelse af egne aktier og om udlodning af visse udbytter, hvis selskabet har pligt til at indeholde udbytteskat efter kildeskattelovens § 65.

Forslaget til de nye bestemmelser i skatteindberetningslovens §§ 29 a og 29 b skal ses i sammenhæng med forslaget til § 2, stk. 3, der indebærer, at skattepligtige, der ønsker at foretage investorfradrag for en investering, skal give målselskabet (ved direkte erhvervelse) henholdsvis investorfradragfonden (ved indirekte erhvervelse) oplysning om, at der vil blive foretaget investorfradrag for erhvervelsen af aktierne eller andelene, samt oplysning om, i hvilket omfang fradraget vil blive taget.

Den foreslåede indberetningspligt har til formål at gøre ordningen så simpel som mulig, da indberetningerne gør det muligt at fortrykke fradraget på de enkelte investorers årsopgørelse. Det

betyder, at en investor typisk ikke vil skulle afgive oplysninger til Skatteforvaltningen for at foretage fradraget. Indberetningen er samtidig et væsentligt element i Skatteforvaltningens kontrol med ordningen.

De foreslåede indberetninger indebærer behandling af persondata, som er omfattet af databeskyttelsesforordningens regler. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Det følger af databeskyttelseslovens 5, stk. 2, at indsamling af data skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål.

De foreslåede indberetningsregler er udformet på en sådan måde, at databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, og databeskyttelseslovens § 5, stk. 2, er opfyldt.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29 a, stk. 1, skal selskaber foretage indberetning om investeringer som nævnt i investorfradragens § 2, stk. 1, nr. 1, når selskabet har modtaget oplysning om, at investoren vil foretage investorfradrag for investeringen, samt om investeringer foretaget af investorfradragfonde.

Efter forslaget til § 29 a, stk. 2, nr. 1-4, skal indberetninger efter stk. 1 indeholde en række oplysninger.

Efter nr. 1 skal det selskab, der foretager indberetningen, identificere sig selv.

Efter nr. 2 skal selskabet oplyse identiteten af den investor, der ønsker at foretage fradrag for sin investering, og som har givet selskabet oplysning herom efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 3.

Efter nr. 3 skal selskabet indberette oplysninger om den enkelte investors beholdning af aktier, som der foretages investorfradrag for, samt om anskaffelsestidspunktet og -summen for disse aktier.

Den indberettede anskaffelsessum for aktierne vil danne grundlag for Skatteforvaltningens fortryk af investorfradraget på den skattepligtiges årsopgørelse.

Da den indberettede anskaffelsessum baserer sig på købesummen for aktierne og ikke medtager eventuelle yderligere omkostninger, der er direkte knyttet til erhvervelsen af aktierne, må den skattepligtige i forbindelse med selvangivelsen korrigere herfor, så de eventuelle yderligere omkostninger tillægges anskaffelsessummen ved opgørelsen af fradraget.

Efter *nr. 4* skal selskabet endelig indberette oplysning om, hvorvidt investor har ejet aktier i selskabet i en periode på 3 år forud for investeringen. Dette giver Skatteforvaltningen mulighed for at kontrollere det foreslåede krav i § 6, stk. 1. Det bemærkes, at forslaget § 6, stk. 1, vedrører investorens forudgående besiddelse af aktier i det indkomstår, hvori investeringen foretages, og i de 2 forudgående indkomstår. Da det ikke kan udelukkes, at investors indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, og da selskabet i givet fald ikke vil have viden herom, foreslås indberetningspligten at skulle vedrøre en periode på 3 kalenderår, således at der indberettes de oplysninger, der er både nødvendige og tilstrækkelige af hensyn til Skatteforvaltningens kontrol.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29 a, stk. 3, skal selskabets indberetning efter det foreslåede stk. 1 desuden omfatte oplysninger om det samlede beløb, som selskabet i årets løb har modtaget i kapitalindskud omfattet af stk. 1, når dette beløb overstiger 500.000 euro.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre overholdelse af gennemsigtighedskravet i artikel 9 i EU's gruppefritagelsesforordning, hvorefter det er en betingelse for anvendelsen af forordningen, at medlemsstaterne i Europa-Kommissionens statsstøttere register offentliggør en række oplysninger om støttetildelinger. For så vidt angår støttetildelinger på over 500.000 euro, stilles der bl.a. krav om offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse. For så vidt angår støtte i form af skattefordele skal støttebeløbet offentliggøres i intervaller fra 0,5-1, 1-2, 2-5, 5-10, 10-30 og 30 mio. euro og derover, jf. artikel 9, stk. 2, i forordningen.

Statsstøtten til selskaber, der modtager kapitalindskud fra investorfradragfonde eller direkte fra private investorer, der har opnået investorfradrag, kan påvirke det samlede kapitalindskud, som målselskabet opnår. I relation til kravet om offentliggørelse i forordningens artikel 9 skal støttebeløbet derfor opgøres på grundlag af det samlede årlige kapitalindskud, hvori der deltager enten investorfradragfonde eller private investorer, der opnår investorfradrag ved direkte erhvervelse. Disse kapitalindskud skal medregnes i deres helhed, uanset om de delvist foretages af investorer, der hverken opnår investorfradrag eller er investorfradragfonde.

Hvis selskabet i løbet af året har modtaget kapitalindskud, der fuldt ud er tilvejebragt uden investorfradrag eller deltagelse af investorfradragfonde, vil sådanne indskud ikke skulle medregnes ved opgørelsen af det beløb, der skal indberettes efter den foreslåede bestemmelse.

De oplysninger, der skal offentliggøres i Europa-Kommissionens statsstøttere register, er oplysninger om støttebeløbets størrelse, støttemodtagerens navn, virksomhedens størrelse (SMV eller stor virksomhed, støtteinstrument (direkte tilskud, lån, garanti, skattefordel), dato for støttens tildeling,

formålet med støtten (eksempelvis risikofinansieringsstøtte), støttetildelende myndighed, link til støttens gennemførelsesbestemmelse (national lovgivning) og støtteforanstaltningens betegnelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29 a, stk. 4, bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om indberetningen efter stk. 1-3 og om offentliggørelse af visse oplysninger.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet udnyttet til at fastsætte nærmere regler vedrørende indberetning og offentliggørelse af de af Europa-Kommissionen påkrævede oplysninger med henblik på at sikre opfyldelsen af kravene i EU's gruppefritagelsesforordning.

Skatteministeren bemyndiges samtidig også til at kunne fastsætte regler om praktiske spørgsmål vedrørende indberetningstidspunkt, indberetning igennem TastSelv m.v.

Der er tilsvarende bemyndigelsesbestemmelser i en række afgiftslove, der indebærer statsstøtte omfattet af gruppefritagelsesforordningen, og disse bemyndigelsesbestemmelser har dannet grundlag for udstedelsen af bekendtgørelse nr. 478 af 15. maj 2017 om indberetning og offentliggørelse af oplysninger om statsstøtte på skatteområdet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29 b, stk. 1, skal investorfradragsfonde foretage indberetning om investeringer som nævnt i investorfradragslovens § 2, stk. 1, nr. 2, hvis fonden har modtaget oplysning om, at investoren vil foretage investorfradrag for investeringen.

Indberetningspligten vedrører således den skattepligtiges erhvervelse af andele i investorfradragsfonden og ikke de aktier i et målselskab, som investorfradragsfonden efterfølgende måtte erhverve for de indskudte midler.

De oplysninger, der skal indberettes efter forslaget til § 29 b, stk. 2, svarer til de oplysninger, der skal indberettes efter forslaget til § 29 a, stk. 2, nr. 1-3. Der henvises derfor til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det foreslås i § 29 b, stk. 3, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningen efter stk. 1 og 2.

Med indsættelsen af de foreslåede bestemmelser i §§ 29 a og 29 b vil indberetningen efter disse bestemmelser blive omfattet af visse af skatteindberetningslovens regler om administration og kontrol, jf. lovens kapitel 8. Dette vil ske i kraft af allerede indsatte henvisninger i de pågældende bestemmelser.

Efter skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, påhviler pligten til at foretage indberetning efter de indberetningshjemler, der er opregnet i bestemmelsen, fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet. Bestemmelsen henviser bl.a. til de indberetningspligter, der følger af §§ 28-32 i loven, og denne henvisning vil således efter indsættelsen af de foreslåede §§ 29 a og 29 b også omfatte disse bestemmelser.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 54, stk. 5, at en indberetningspligtig som nævnt i bestemmelsen, der har forsøgt indberetning, og hvor Skatteforvaltningen har meddelt den pågældende, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal foretage genindberetning inden for en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Bestemmelsen henviser bl.a. til de indberetningspligter, der følger af §§ 28-32 i loven, og denne henvisning vil således efter indsættelsen af de foreslåede §§ 29 a og 29 b også omfatte indberetning efter disse bestemmelser.

Skatteindberetningslovens § 57, stk. 1, omhandler Skatteforvaltningens reaktionsmuligheder i tilfælde, hvor der ikke sker rettidig indberetning. Det følger af bestemmelsen, at Skatteforvaltningen disse tilfælde kan give pålæg om indberetning inden en fastsat frist og betaling af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Bestemmelsen henviser generelt til indberetninger, der sker efter skatteindberetningsloven, og vil derfor efter indsættelsen af de foreslåede §§ 29 a og 29 b også omfatte indberetning efter disse bestemmelser.

Efter skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3, kan en indberetningspligtig, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage indberetning, straffes med bøde.

Bestemmelsen henviser bl.a. til de indberetningspligter, der følger af §§ 24-36 i loven, og denne henvisning vil således efter indsættelsen af de foreslåede §§ 29 a og 29 b også omfatte indberetning efter disse bestemmelser.

Til nr. 2

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 1, er indberetningsfristen for de fleste af lovens indberetninger, der sker årligt, den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører, eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Det foreslås, at der i bestemmelsen indsættes en henvisning til de foreslåede nye bestemmelser i §§

29 a og 29 b, jf. lovforslagets § 13, nr. 1, så de indberetningspligtige selskaber og investorfradragsfonde omfattes af pligten til at foretage indberetning inden for den fastsatte frist.

Til § 14

Til nr. 1

§ 3 i FAIF-loven indeholder en række definitioner, der finder anvendelse i relation til lovens bestemmelser.

Det foreslås i stk. 1 at indsætte et nyt *nr. 51*, som indeholder en definition af en investorfradragsfond. Definitionen indsættes som følge af, at fysiske personer vil kunne opnå investorfradrag og derved lempeligere beskatning ved indirekte investeringer i målselskaber gennem investorfradragsfonde, jf. dette lovforslags § 2, stk. 1, nr. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse er en investorfradragsfond en alternativ investeringsfond, der overholder betingelserne i FAIF-lovens afsnit VIII a, og

- a) hvis formål er at skabe afkast til investorfradragsfondens investorer ved investeringer i selskaber, der opfylder betingelserne i investorfradragsfondsloven for investorfradragsfondes investering i målselskaber,
- b) hvis vedtægter eller fondsbestemmelser angiver, at fonden er en investorfradragsfond, og
- c) som har udpeget en forvalter, der har tilladelse til at forvalte en eller flere investorfradragsfonde, eller som har tilladelse til at være en selvforvaltende investorfradragsfond.

Betingelserne, som er oplistet i bestemmelsen, er præceptive (ufravigelige) betingelser, og det er et krav, at en investorfradragsfond skal være en alternativ investeringsfond. Det vil sige, at enheden skal falde ind under definitionen af alternative investeringsfonde i § 3, stk. 1, nr. 1, i FAIF-loven. Dernæst skal investorfradragsfonden overholde betingelserne i det nye afsnit VIII a i FAIF-loven. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 14, nr. 3, samt bemærkningerne hertil. Derudover skal investorfradragsfonden have til formål at skabe afkast til investorfradragsfondens investorer ved investeringer i selskaber, der opfylder betingelserne i investorfradragsfondsloven for investorfradragsfondes investering i målselskaber. Der henvises til lovforslagets § 3 vedrørende målselskaber samt bemærkningerne hertil, lovforslagets § 4 vedrørende investeringsgrænsen på 15 mio. euro samt bemærkningerne hertil, og endelig til lovforslagets § 5 vedrørende kravet om revisorerklæring samt bemærkningerne hertil. Fonden må derfor ikke have en anden investeringspolitik. Yderligere skal investorfradragsfondens vedtægter eller fondsbestemmelser angive, at fonden er en investorfradragsfond. Endelig skal investorfradragsfonden have udpeget en forvalter, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, eller også skal investorfradragsfonden have tilladelse til at være en selvforvaltende investorfradragsfond.

Kravet om, at forvalteren eller den selvforvaltende alternative investorfradragsfond skal have tilladelse, er begrundet i det hensyn, at Finanstilsynet skal have mulighed for at føre tilsyn med bl.a. forvalterens likviditet- og risikostyring. Endvidere er der krav om, at en alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter med tilladelse eller er selvforvaltende, skal have en depositar, jf. § 45 i FAIF-loven. Kravet om en depositar varetager hensynet til investorbeskyttelse, da depositaren udfører visse kontroller, verificerer aktivernes reelle eksistens, fondens ejendomsret til aktiverne samt opbevarer fondens likvide aktiver.

En forvalter af en investorfradragsfond må gerne forvalte alternative investeringsfonde, hvis investeringspolitik ikke er at investere i målselskaber, og samtidig forvalte en eller flere investorfradragsfonde. Selvforvaltende investorfradragsfonde kan ikke forvalte andre alternative investeringsfonde.

§ 3 i FAIF-loven indeholder en række definitioner, der finder anvendelse i relation til lovens bestemmelser.

Det foreslås i stk. 1 at indsætte et nyt *nr. 52*, som indeholder en definition af målselskab, i FAIF-loven.

Efter den foreslåede bestemmelse er et målselskab et selskab, der opfylder betingelserne i investorfradragslovens § 3. Der henvises til dette lovforslags § 3 vedrørende målselskaber samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Virksomheder, der udøver forretningsdrift i en størrelsesorden, der overstiger de tærskelværdier, som er fastsat i § 6, stk. 1, i FAIF-loven, skal have tilladelse af Finanstilsynet til at forvalte alternative investeringsfonde efter § 11 i FAIF-loven.

Det følger af § 6, stk. 1, at virksomheder, der forvalter en eller flere alternative investeringsfonde, skal have tilladelse af Finanstilsynet, såfremt aktiverne i de alternative investeringsfonde sammenlagt overstiger en værdi svarende til 100 mio. euro eller 500 mio. euro, såfremt virksomheden udelukkende forvalter alternative investeringsfonde, der ikke har gearret sine investeringer, og ingen investorer i fondene har ret til at blive indløst i en periode på minimum 5 år efter datoen for den oprindelige investering i hver af fondene.

Disse forvaltere skal have tilladelse som forvalter i medfør af § 11 i FAIF-loven og er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Tærskelværdierne i § 6, stk. 1, gælder dog ikke for forvaltere af en eller flere kapitalforeninger, jf. §

6, stk. 4, i FAIF-loven. Det betyder, at en forvalter, der forvalter en eller flere kapitalforeninger, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at forvalte kapitalforeninger uanset værdien af aktiverne.

På samme måde, som det gælder for forvaltere af kapitalforeninger, foreslås det, at tærskelværdierne i § 6, stk. 1, ikke skal gælde for forvaltere af en eller flere investorfradragsfonde eller for selvforvaltende investorfradragsfonde.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 6, stk. 4, i FAIF-loven. Efter den foreslåede nyaffattelse skal tærskelværdierne i stk. 1 ikke finde anvendelse for virksomheder, der forvalter en eller flere kapitalforeninger, for virksomheder, der forvalter en eller flere investorfradragsfonde, og for selvforvaltende investorfradragsfonde, idet disse uanset værdien af aktiverne skal have tilladelse af Finanstilsynet til at forvalte investorfradragsfonde eller til at være en selvforvaltende investorfradragsfond.

Det vil betyde, at en forvalter af en eller flere investorfradragsfonde skal søge om tilladelse fra Finanstilsynet, selv om værdien af aktiverne i investorfradragsfonden ikke overstiger tærskelværdierne i § 6, stk. 1, i FAIF-loven. Det samme gælder for selvforvaltende investorfradragsfonde. En selvforvaltende investorfradragsfond vil skulle søge om tilladelse til at være selvforvaltende hos Finanstilsynet, jf. § 11, stk. 1, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., i FAIF-loven. Endvidere vil det betyde, at forvaltere, der ikke har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at være forvalter, men er registrerede, jf. § 9 i FAIF-loven, ikke må forvalte investorfradragsfonde.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med bl.a. forvalterens eller den selvforvaltende investorfradragsfonds likviditets- og risikostyring. Endvidere er der krav om, at alternative investeringsfonde, der forvaltes af en forvalter med tilladelse eller er selvforvaltende, skal have en depositar, jf. § 45 i FAIF-loven. Kravet om en depositar varetager hensynet til investorbeskyttelse, da depositaren udfører visse kontroller, verificerer aktivernes reelle eksistens, fondens ejendomsret til aktiverne samt opbevarer fondens likvide aktiver.

Forvaltere af en eller flere investorfradragsfonde eller den selvforvaltende investorfradragsfond vil ligesom forvaltere af andre typer alternative investeringsfonde til enhver tid skulle forvalte investorfradragsfonden i overensstemmelse med god skik-reglerne i § 18 i FAIF-loven. Såfremt forvalteren af investorfradragsfonden ikke kan overholde reglerne i FAIF-loven, herunder sikre at investorfradragsfonden investerer i overensstemmelse med fondens investeringspolitik, vil dette omgående skulle meddeles til Finanstilsynet og andre kompetente myndigheder. Finanstilsynet kan påbyde forvalteren at foretage de fornødne foranstaltninger til at rette op på situationen, jf. § 4, stk. 2, i FAIF-loven. Hvis forvalteren fortsat ikke overholder lovens regler, trods Finanstilsynets påbud, skal Finanstilsynet inddrage forvalterens tilladelse, jf. § 4, stk. 3, i FAIF-loven.

Finanstilsynet har endvidere mulighed for at inddrage forvalterens tilladelse helt eller delvist efter § 17 i FAIF-loven. Det vil eksempelvis være relevant, hvis forvalteren af investorfradragsfonden ikke længere opfylder betingelserne for at have tilladelse eller gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i FAIF-loven eller af regler, der er udstedt i medfør af loven.

Personer, der er knyttet til en forvalter af alternative investeringsfonde, og som har givet urigtige eller vildledende oplysninger vedrørende forvalteren til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til investorer i forvalteren eller i en alternativ investeringsfond, herunder en investorfradragsfond, som forvalteren forvalter, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. § 190, stk. 8, i FAIF-loven.

Til nr. 3

Det foreslås at indføre et nyt afsnit og kapitel om investorfradragsfonde i FAIF-loven. Det foreslåede nye afsnit og kapitel indeholder en række særlige regler for investorfradragsfonde.

Forvaltere af investorfradragsfonde og selvforvaltende investorfradragsfonde skal ud over overholdelse af bestemmelserne i det foreslåede nye afsnit og kapitel påse, at bestemmelserne i investorfradragsloven bliver overholdt.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse, § 154 a, om formkrav til en investorfradragsfond.

I *stk. 1* foreslås det, at det kun er investorfradragsfonde, der kan og skal anvende betegnelsen investorfradragsfond i navnet.

Bestemmelsen svarer til § 2 i selskabsloven om kapitalforeningers navn og § 135, stk. 1, i FAIF-loven om kapitalforeningers navn. Hensynet bag bestemmelsen er at sikre, at en enhed entydigt kan identificeres som en investorfradragsfond af hensyn til Skatteforvaltningens administration af investorfradragsfonde samt af hensyn til investorfradragsfondens andre interessenter, herunder potentielle investorer.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en investorfradragsfond i sit navn f.eks. også angiver, at fonden er en kapitalforening eller et aktieselskab, idet dette kan være nødvendigt for at opfylde reglerne for kapitalforeninger i FAIF-loven eller selskabslovens regler.

I *stk. 2* foreslås det, at det skal fremgå af investorfradragsfondens vedtægter eller fondsbestemmelser, at fondens investeringsstrategi er at investere i små og mellemstore selskaber, der opfylder betingelserne i investorfradragsloven for investorfradragsfondes investering i

målselskaber.

Hensynet bag den foreslåede bestemmelse er, at det skal være offentligt og fremstå klart over for investorer, myndigheder og andre interessenter, at der er tale om en investorfradragsfond, og at fondens midler som udgangspunkt placeres i målselskaber.

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse, § 154 b, hvoraf skal fremgå krav til investorfradragsfondes placering af den indskudte kapital, herunder særlige spredningskrav som investorfradragsfonde skal overholde.

I *stk. 1* foreslås det, at hvis investorfradragsfonden er etableret som en åben fond, skal minimum 70 pct. af hvert kapitalindskud i fonden være investeret i målselskaber inden for 1 år efter, at fonden har modtaget indskuddet. Hvis fonden er etableret som en lukket fond, skal minimum 70 pct. af den indskudte kapital i fonden være investeret i målselskaber inden for 1 år efter, at fondens tegningsperiode er udløbet. Fonden skal ændre investeringspolitik og navn eller afvikles, hvis kravene i henholdsvis 1. eller 2. pkt. ikke er opfyldt.

Med en åben fond menes en "AIF af den åbne type", og med en lukket fond menes en "AIF af den lukkede type", jf. Kommissionens delegerede forordning nr. 694/2014 af 17. december 2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til bestemmelse af typer af forvaltere af alternative investeringsfonde.

Med "1 år" skal forstås 12 måneder. Hvis investorfradragsfonden er etableret som en åben fond, vil fonden løbende modtage kapitalindskud, når nye investorer investerer i fonden, og 1-årsfristen skal i dette tilfælde beregnes fra investeringstidspunktet, dvs. det tidspunkt kapitalen indskydes i fonden. 1-årsfristen vil skulle beregnes for hvert kapitalindskud, som fonden modtager.

Hvis investorfradragsfonden er etableret som en lukket fond, har fonden en tegningsperiode, hvor fonden rejser kapital fra investorer. I dette tilfælde vil 1-årsfristen skulle beregnes fra tegningsperiodens udløb, dvs. fra den dato, hvor tegningsperioden udløber i henhold til fondens tegningsmateriale. I tegningsperioden kan investorfradragsfonden ikke modtage indskud men alene modtage tilsagn om indskud fra investorer. Investorerne kan give tilsagn om, at de vil indskyde kapital i fonden, men indskuddene må først indskydes i fonden på datoen for tegningsperiodens udløb. Det indebærer, at fonden ikke kan modtage indskud eller foretage investeringer før tidligst ved tegningsperiodens udløb. Når investorfradragsfonden er etableret som en lukket fond, skal fondens forvalter eller den selvforvaltende investorfradragsfond sørge for, at spredningskravene i § 154 b kan opfyldes inden for et år efter at tegningsperioden er udløbet.

Fonden skal registres i Finanstilsynets systemer og tildeles et FT-nummer, før den kan markedsføre sig til professionelle investorer. Hvis investorfradragsfonden vil markedsføre sig til detailinvestorer, skal fonden – ligesom det gælder for andre alternative investeringsfonde - søge om særskilt tilladelse til dette hos Finanstilsynet, jf. § 5, stk. 4, i FAIF-loven.

I medfør af § 15, stk. 1, 1.-2. pkt., i FAIF-loven skal en forvalter underrette Finanstilsynet om planlagte væsentlige ændringer af forhold, der er lagt til grund for meddelelsen af tilladelsen til at forvalte alternative investeringsfonde, herunder særlige ændringer i oplysninger indsendt til Finanstilsynet i medfør af tilladelse efter § 11. Underretningen skal ske, før ændringerne gennemføres. Endvidere følger det af § 15, stk. 4, i FAIF-loven, at ved afvikling eller oprettelse af alternative investeringsfonde eller afdelinger heraf, som har investeringsstrategier, der er omfattet af den tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, som forvalteren er meddelt efter § 11, skal forvalteren orientere Finanstilsynet inden for 5 arbejdsdage. Oprettelse af en alternativ investeringsfond eller afdeling heraf, der har investeringsstrategier, som ikke er omfattet af forvalterens tilladelse, vil skulle anses for en væsentlig ændring, jf. stk. 1.

Hvis en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde ønsker at forvalte investorfradragsfonde, skal forvalteren søge om udvidelse af tilladelsen hos Finanstilsynet, hvis forvalterens tilladelse ikke i forvejen omfatter en private equity-strategi (investering i unoterede selskaber). Tilsvarende gælder for en selvforvaltende alternativ investeringsfond.

Hvis forvaltning af investorfradragsfonde er inden for forvalterens tilladelse (private equity-strategi), skal Finanstilsynets orienteres inden for 5 arbejdsdage fra oprettelsen af en ny investorfradragsfond, jf., § 15, stk. 4, i FAIF-loven.

Fonden skal ændre investeringspolitik og navn eller afvikles, hvis kravene i henholdsvis 1. eller 2. pkt. ikke er opfyldt. Hvis investeringspolitikken ændres, opfylder fonden ikke længere betingelserne for at være en investorfradragsfond, men den kan fortsætte som en anden type alternativ investeringsfond. Afhængig af enhedens selskabsform eller struktur skal afviklingen eller omdannelsen af fonden ske efter relevant lovgivning.

I øvrigt skal forvalteren eller den selvforvaltende investorfradragsfond sørge for, at investorfradragsfonden registreres hos myndighederne i overensstemmelse med relevant lovgivning, herunder efter selskabsloven, FAIF-loven og skattelovgivningen.

Med *stk. 2, 1. pkt.*, foreslås det, at en investorfradragsfond højst må placere 15 pct. af sin indskudte kapital i ét målselskab ved den første investering i målselskabet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at investorfradragsfonde skal investere i flere målselskaber og vil sikre, at risikoen dermed spredes. Den investering, som reguleres i denne bestemmelse, er den initiale investering i målselskabet. Det betyder, at den første investering, som en investorfradragsfond foretager i et målskab, højst må udgøre 15 pct. af den samlede kapital, der på tidspunktet for investeringens foretagelse er indskudt i investorfradragsfonden.

En forvalter af en investorfradragsfond eller en selvforvaltende investorfradragsfond skal ligeledes iagttage grænsen på 15 mio. euro i lovforslagets § 4, der begrænser de samlede investeringer, der kan foretages i et enkelt målselskab, når der i disse investeringer deltager investorfradragsfonde eller investorer, der opnår investorfradrag ved direkte erhvervelse. Forvalteren eller den selvforvaltende investorfradragsfond vil således skulle påse, at der foreligger en revisorerklæring efter forslagets § 5, der bekræfter, at denne grænse ikke overskrides ved investeringen.

Med *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at en investorfradragsfond uanset 1. pkt. kan foretage opfølgende investeringer i målselskabet.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den 15 pct.-grænse, der følger af bestemmelsens 1. pkt., gerne må overskrides, når der er tale om en opfølgende investering i et målselskab, som investorfradragsfonden allerede har investeret i. Det vil sige, at 15 pct.-grænsen skal overholdes ved den første investering i et målselskab, men hvis investorfradragsfonden efterfølgende ønsker at investere yderligere i samme målselskab, må investorfradragsfonden gerne foretage en sådan yderligere investering i målselskabet, selv om den opfølgende investering medfører, at mere end 15 pct. af den indskudte kapital i investorfradragsfonden vil være investeret i det samme målselskab. Kravene i de foreslåede bestemmelser i *stk. 2, 3. og 4. pkt.*, skal være opfyldt ved opfølgende investeringer.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at den opfølgende investering tidligst kan foretages 6 måneder efter den første investering i målselskabet.

Med *stk. 2, 4. pkt.*, foreslås det, at investorfradragsfonden på tidspunktet for den opfølgende investering i målselskabet skal have investeret minimum 30 pct. af sin samlede indskudte kapital i minimum 4 andre målselskaber.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at forvalteren eller den selvforvaltende investorfradragsfond på tidspunktet for en opfølgende investering skal påse, at minimum 30 pct. af den indskudte kapital skal være fordelt på minimum 5 målselskaber i alt - det målselskab, der foretages den opfølgende investering i samt yderligere 4 målselskaber.

Samlet set har de foreslåede bestemmelser i stk. 2, 2.-4. pkt., til formål at sikre, at fonden har mulighed for at øge sine investeringer i målselskaber, der udviser betydeligt vækstpotentiale efter første investering i selskabet. Muligheden for opfølgende investeringer sikrer endvidere, at fondens ejerandele i målselskaber ikke udvandes i de tilfælde, hvor en virksomhed opnår betydelig succes.

Investeringen bliver mere risikofyldt, såfremt virksomheden udvikler sig negativt. Der kan imidlertid også i sådanne tilfælde være behov for, at fondene foretager opfølgende investeringer for at bevare investeringens værdi. De foreslåede bestemmelser har også til formål at sikre, at fondene vil kunne indskyde yderligere kapital i sådanne tilfælde. Kravet i det foreslåede stk. 2, 4. pkt., om, at mindst 30 pct. af den samlede indskudte kapital i forbindelse med opfølgende investeringer skal være investeret i minimum 4 andre målselskaber, vil sikre, at eksponeringen over for et enkelt selskab begrænses.

Med *stk. 3, 1. pkt.*, foreslås det, at den del af den indskudte kapital, som ikke er investeret i målselskaber, skal placeres i aktiver, som er angivet i bestemmelsens 4. pkt.

Bestemmelsen medfører, at investorfradragsfonde skal placere den del af den indskudte kapital, som ikke er investeret i målselskaber, i en eller flere af de oplistede aktiver. Som konsekvens heraf må investorfradragsfonden ikke placere midlerne i andre typer aktiver.

Med *stk. 3, 2. pkt.*, foreslås det, at hvis investorfradragsfonden er etableret som en åben fond, kan højst 30 pct. af et kapitalindskud være placeret i aktiver som angivet i 4. pkt. efter 1 år fra indskuddet i investorfradragsfonden er foretaget.

Med *stk. 3, 3. pkt.*, foreslås det, at hvis investorfradragsfonden er etableret som en lukket fond, kan højst 30 pct. af den indskudte kapital være placeret i aktiver som angivet i 4. pkt. efter 1 år fra tegningsperiodens udløb.

Med *stk. 3, 4. pkt.*, foreslås det, at i de i 1-3. pkt., nævnte tilfælde kan den indskudte kapital i investorfradragsfonden placeres i:

- 1) aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked,
- 2) andele i kollektive investeringsordninger, som er omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v., og som er optaget til handel på et reguleret marked, eller
- 3) indskud i et kreditinstitut med vedtægtsmæssig hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et tredjeland, hvis kreditinstitutter er underlagt og følger tilsynsregler, som Finanstilsynet anser for at være mindst lige så strenge som EU-reguleringen. Disse indskud skal være på anfordringsvilkår eller kunne trækkes tilbage eller forfalde inden for højst 12 måneder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at efter 1 år fra modtagelsen af et kapitalindskud kan investorfradragsfonden højst placere 30 pct. af indskuddet i de oplyste aktiver, hvis fonden er etableret som en åben fond. Efter 1 år fra datoen for tegningsperiodens udløb, kan investorfradragsfonden højst placere 30 pct. af den indskudte kapital i de oplyste aktiver, hvis fonden er etableret som en lukket fond. Hvis investorfradragsfonden er etableret som en lukket fond, kan fonden ikke foretage investeringer i tegningsperioden. Investorerne kan give tilsagn om, at de vil indskyde kapital i fonden, men indskuddene må først indskydes i fonden på datoen for tegningsperiodens udløb. Investorfradragsfondes mulighed for at investere i andet end målselskaber vil være begrænset til de oplyste aktivklasser. Muligheden for investering i bl.a. aktier, obligationer, andele i UCITS og alternative investeringsfonde, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt indskud i et kreditinstitut, vil sikre, at den kapital, som fonden ikke har investeret i målselskaber, er placeret i aktiver, som fonden har mulighed for forholdsvist let at realisere, når fonden har brug for midlerne til at investere i målselskaber.

Det foreslås i *stk. 4*, at en investorfradragsfond ikke må yde lån til eller stille garanti for tredjemand. Bestemmelsen sætter en generel grænse for en investorfradragsfonds virksomhed ved at opstille et forbud mod, at fonden yder lån til eller stiller garantier for tredjemand, hvilket skal ses i lyset af, at en investorfradragsfonds formål er at rejse kapital fra en række investorer og investere den rejste kapital i målselskaber.

Endelig foreslås det i *stk. 5*, at investorfradragsfonde ikke må optage lån. Det betyder, at en investorfradragsfond ikke må geare sine investeringer. Baggrunden for forbuddet mod gearing er bl.a. at beskytte investorerne imod, at fonden – og dermed indirekte investorerne – påtager sig en risiko, der er større end fondens formue.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse, § 154 c, vedrørende snævre forbindelser, hvoraf fremgår, at de målselskaber, som investorfradragsfonden investerer i, ikke må have snævre forbindelser med hinanden.

Med snævre forbindelser forstås, som defineret i § 3, stk. 1, nr. 6, i FAIF-loven, en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er forbundet ved kapitalinteresser, hvorved forstås direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed. Der er endvidere tale om snævre forbindelser i en situation, hvor en fysisk eller juridisk person har bestemmende indflydelse over en eller flere andre fysiske eller juridiske personer forstået som forholdet mellem et moderselskab og et datterselskab, som omhandlet i § 3, stk. 4-7, i FAIF-loven, eller et tilsvarende forhold mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed. Endelig vil en situation, hvor den samme fysiske eller juridiske person er varigt forbundet med to eller flere fysiske eller juridiske personer ved at have bestemmende indflydelse

over disse, udgøre en snæver forbindelse.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af spredningskravene i den i forslaget § 14, nr. 3, foreslåede bestemmelse i § 154 b i FAIF-loven. Såfremt en investorfradragsfond kunne investere i målselskaber med snævre forbindelser, ville det kunne medføre en risiko for, at dårlige resultater i et enkelt målskab ville få afledte effekter for de andre målselskaber, hvormed der er snævre forbindelser.

Til nr. 4

§ 190 i FAIF-loven er en straffebestemmelse. Det følger af bestemmelsen i § 190, stk. 1, at overtrædelser af en række specifikt opregnede bestemmelser i FAIF-loven kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Forældelsesfristen for straffeansvar for overtrædelse af de pågældende bestemmelser er 5 år, jf. § 190, stk. 9.

Det foreslås, at de i lovforslagets § 14, nr. 3, foreslåede bestemmelser i §§ 154 a-154 c i FAIF-loven medregnes blandt de bestemmelser i FAIF-loven, der kan straffelægges efter § 190, stk. 1, i FAIF-loven.

Med forslaget indføres muligheden for at give bødestraf eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af §§ 154 a-154 c i FAIF-loven, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det er forvalteren af en alternativ investeringsfond, der er ansvarlig for at påse, at en alternativ investeringsfond overholder gældende lovgivning. Hvis der er tale om en selvforvaltende alternativ investeringsfond, er det fonden selv, der er ansvarlig for at overholde gældende lovgivning. Det vil derfor være medlemmerne af forvalterens øverste ledelsesorgan, der kan pålægges straf og ansvar for overtrædelser af FAIF-loven, hvis den alternative investeringsfond forvaltes af en forvalter. Det er medlemmerne af den alternative investeringsfonds øverste ledelsesorgan, der kan pålægges straf og ansvar, såfremt der er tale om en selvforvaltende alternativ investeringsfond.

Det øverste ledelsesorgan hos en forvalter af alternative investeringsfonde, der har deres registrerede hjemsted i Danmark, og som ikke er selvforvaltende, er bestyrelsen i selskaber, der har en bestyrelse og en direktør eller direktionen i selskaber, der alene har en direktion. Det er således alle medlemmer af bestyrelsen og/eller direktionen i en forvalter af investorfradragsfonde, der er straf- og ansvarssubjekt for overtrædelser af §§ 154 a-154 c i FAIF-loven.

Hvis der er tale om en selvforvaltende investorfradragsfond, er det således alle medlemmer af bestyrelsen og/eller direktionen i investorfradragsfonden, der er straf- og ansvarssubjekt for overtrædelser af §§ 154 a-154 c i FAIF-loven. Hvis en selvforvaltende investorfradragsfond ikke har en bestyrelse og/eller en direktion, vil det være fondens øverste leder eller direktør, der er ansvars- og strafsubjekt.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der ikke etableres en investorfradragsfond udelukkende med det formål, at investorerne kan få investorfradrag, men uden at det er hensigten, at investorfradragsfonden på noget tidspunkt vil investere i målselskaber. Investorfradragsfonde skal ikke kunne anvendes til uberettiget at få investorfradrag.

Til § 15

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, da der er tale om et sagsområde, der er overtaget af de færøske og grønlandske myndigheder.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I x-lov (populærtitel), jf. lovbekendtgørelse nr., som ændret bl.a. ved og senest ved ..., foretages følgende ændringer:

§ X. ---

1.

2.

NB: Parallelteksterne opstilles med gældende lov (paragraffer i loven) fortløbende i venstre spalte og lovforslaget (numre i ændringsloven) fortløbende i højre spalte. Dvs., at selv om der med én ændring i lovforslaget ændres i flere paragraffer i den gældende lov, så placeres ændringen kun ud for det første sted i den gældende lov, som den vedrører, og gentages ikke ud for de efterfølgende steder i den gældende lov. Se som eksempel herpå L 24, 2011-2012, http://www.ft.dk/Rlpdf/samling/20111/lovforslag/L24/20111_L24_som_fremsat.pdf